

Pagina sportului școlar

CURȚILE ȘCOLILOR—MICI STADIOANE

Activitatea sportivă în rândurile elevilor a cunoscut o mare dezvoltare în anii din urmă. Pretutindeni, în fiecare școală generală, profesională sau liceu întâlnești tineri îndrăgostiți de sport, care se întrec în timpul lor liber. Campionatele școlare sînt o mărturie eloventă în acest sens. La startul lor se aliniază adesea un zeci de mii de elevi sportivi, unii dintre ei — talente autentice.

Dar pentru ca activitatea sportivă (și în primul rînd orele de educație fizică) să se desfășoare în condiții optime este nevoie, firește, de asigurarea unei bune baze materiale. În primul rînd de terenuri sportive simple.

Începută cu cîțiva ani în urmă, acțiunea de transformare a curților școlilor și liceelor în terenuri de sport a găsit un larg ecou în multe orașe și sate. Spiritul inventiv și gospodăresc al conducătorilor școlilor, al unor cadre didactice entuziaste, hărnicia elevilor ca și sprijinul comitetelor de părinți au făcut posibil ca în numeroase școli și licee curțile să devină adevărate microstadioane. Și avem astăzi exemple: liceele „I. L. Caragiale”, „Gh. Lazăr”, „Gh. Șincai” și Școala

profesională „23 August” din Capitală, liceele nr. 1, 2 și 5 din Ploiești, Liceul nr. 2 Constanța, liceele nr. 2 Brașov, nr. 4 și 7 Timișoara, 5 și 7 Iași, 2 Satu Mare, Școala profesională C.F.R. Tr. Severin, Liceul nr. 1 Birlad sau școala din comuna Periceni, despre care ne vorbește în pagina de față entuziastul profesor Ion Martin.

Ca urmare a condițiilor bune ce s-au creat în aceste școli și licee se desfășoară o intensă activitate sportivă.

Se apropie sfîrșitul anului școlar. Zilele de vacanță vor însemna peste tot zile de odihnă și de sport. Iată de ce este nevoie ca pretutindeni, mai ales acolo unde s-a rămas în urmă în această privință, să se lucreze la amenajarea de terenuri de sport. Vremea este frumoasă. Să nu scăpăm nici o zi pentru ca în perioada vacanței, elevii să aibă la dispoziție cît mai multe terenuri sportive simple, pentru ca activitatea sportivă școlară să cunoască un plus de intensitate față de anii precedenți. Și atunci, rezultatele bune nu vor întârzia să apară. Dar să vedem, din rîndurile noastre, ce s-a făcut și ce nu s-a făcut în unele locuri...

RAID: Prin cîteva școli din regiunea București

Tot mai multe curți ale școlilor noastre se transformă în ultimii ani în mici stadioane. De acest adevăr ne-am convins (o dată mai mult) cu ocazia raidului întreprins prin cîteva școli din regiunea București.

„TOTUL PORNEȘTE DE LA PASIUNE”

Cu aceste cuvinte a căutat să ne explice prof. Nicu Schnel, directorul Școlii generale nr. 7 din Fetești, tot ceea ce au realizat profesorii și elevii școlii în materie de amenajări sportive. Doi profesori inimoși (este vorba de Ion Pestrîța și Teodor Nicolau), au transformat o parte din curtea școlii într-o frumoasă bază sportivă. Pe terenurile ei echipele școlii, mai exact spus ale asociației Viitorul, s-au pregătit în tot cursul anului. Rezultatul? Locul I pe raion la handbal și fotbal. Succese firești, pe măsura interesului acordat în general activității sportive.

Tot pasiunea a stat la baza acțiunii înfăptuite de elevii Școlii generale din comuna Luica, raionul Oltenita, unde în această primăvară au fost amenajate terenuri de volei, baschet, handbal, sectoare pentru amatorii de atletism. Tînărul profesor Ion Postelnicu și elevii școlii se pot mîndri acum cu o bază sportivă fără egal în raion!

Alte două exemple atestă grija manifestată față de amenajarea terenurilor sportive în școli. Unul îl oferă asociația sportivă Avîntul, a Centrului școlar agricol din Călărași. Cum? Prin existența unor terenuri frumos amenajate de volei și baschet, handbal și fotbal, a unor aparate pentru gimnastică (bară fixă și birnă), a sectoarelor rezervate atletilor. Profesorii de specialitate Iordache Gornea și Dumitru Velciu s-au bucurat totdeauna de înțelegerea conducerii școlii, prin ing. Mihalache Grozea Îndeosebi. Celălalt exemplu îl constituie Liceul nr. 2, situat în vecinătatea Centrului școlar agricol. Prof.

Victor Panait, director-adjunct, ne-a arătat ce s-a realizat aici (terenuri de volei și handbal, sectoare pentru atletism și ne-a prezentat cîteva din proiecte (printre care și bituminarea unei părți importante din curtea școlii, lucrare care a și început, aceasta urmînd să fie afectată în principal activității sportive).

Se zice că cei de la Liceul nr. 2 au vrut să nu se lase mai prejos decît vecinii lor, de la „agricolă”; că între cele două școli s-a creat o veritabilă întrecere în privința amenajărilor sportive. Foarte bine!

DIN PACATE ȘI UNELE RAMINERI ÎN URMĂ...

Bine ar fi fost ca în raidul nostru să fi găsit numai realizări de... nota 10. Dar, nu s-a petrecut însă așa... Ne-am fi așteptat la mai mult, de pildă, din partea conducerii Liceului din Slobozia, cunoscînd dragostea pentru sport a prof. C. Vlaicu, foarte tînărul director de aici, ca și pricepera profesorului de specialitate Ion Zăinescu. Ar fi fost de dorit ca la Liceul din Fetești, deși nou, să existe grijă și pentru amenajările sportive. În acest fel, terenurile Școlii generale nr. 7 (pe care elevii liceului își desfășoară concomitent activitatea) ar mai fi „respirat” și ele... Și tot astfel considerăm că s-ar fi putut face mai mult la Liceul nr. 1 „N. Bălcescu” din Călărași, unde terenurile de volei și baschet nu au drenajul necesar iar sectorul de sărituri „trăiește” doar cu numele... În fine, se putea realiza mai mult și la Liceul din Răcari (fără a se aștepta totul de la prof. Ovidiu Teodor Burlacu, care mai are și alte obligații), la Școala generală nr. 2 din Slobozia („dacă” profesoara Ecaterina Iorga ar fi ceva mai energică”; reproducem cuvintele directorului școlii, prof. Gh. Răuță), la Școala generală din comuna Brezoaie (unde prezența prof. Dumitru Alexandru, doar de 3 ori pe săptămînă, este total insuficientă pentru a desfășura o activitate cuprinzătoare, de perspectivă).

TIBERIU STAMA

LA NOI, ÎN PERICENI

În munca mea de profesor într-o școală din mediul sătesc, am căutat să popularizez exercițiile fizice și sportul, în rîndurile copiilor. N-a fost ușor. Totuși, cu răbdare și perseverență, am reușit să-i atrag pe elevi, și chiar pe părinții lor, în preajma terenului de sport.

Pentru stimularea copiilor în cadrul orelor de educație fizică, la începutul trimestrului am extras din planificarea probele de control, pe care le-am așezat la un panou denumit „Colțul sportivului”.

Elevii au început să studieze cu multă atenție probele și normele pentru fiecare notă stabilită. În timpul orelor observ cum ei se străduiesc să execute cît mai corect o temă oarecare și să repete de mai multe ori, știind că în felul acesta vor putea obține un rezultat mai bun. Așa s-a întimplat, de exemplu, la săritura în lungime cu elevii claselor a V-a A și a V-a B, care de la începutul oclului de lecții au manifestat mult interes față de această probă.

Folosind sistemul repetărilor la fiecare lecție am reușit să formez la mulți elevi deprinderi corecte de alergare, săritură, aruncare. Copiii și-au însușit, de asemenea o serie de elemente tehnice din jocuri sportive ca handbalul, voleiul, jocurile pe care le practicăm în școală. Toate acestea au fost mai ușor de realizat fiindcă se fac în aer liber, pe terenurile noastre de sport, pe care le-am amenajat. Anul acesta am primit din partea secției de învățămînt o saltea, o ladă pentru sărituri, cal cu minere, bănci de gimnastică.

În vederea verificării gradului de pregătire a elevilor la handbal am organizat meciuri amicale cu echipele din Sîmleul-Silvaniei și cu cele ale școlii din Zăna. La 15 mai s-a desfășurat faza raională a Spartachiadei pionierilor. La cele 14 probe, școala noastră a cîștigat 5 locuri înfil, un loc doi și 2 locuri trei. Spartachiada a fost o întrecere sportivă de mare amploare la care au concurat peste 400 de pionieri. De atunci elevii participă cu și mai multă plăcere la ora de educație fizică, la probele Insignei de polisportiv. Anul acesta din 60 de elevi circa 40 vor fi purtători ai Insignei. Pentru continuitatea activității sportive, am organizat în școală un campionat de handbal pe clase.

La ventrea mea în această școală, m-am lovit de problema echipamentului, în special la fete. Toate fetele făceau educație fizică în fuste, iar băieții în haine de stradă. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să stau de vorbă cu elevii care nu au înțeles în suficiență măsură importanța echipamentului. Apoi am avut discuții cu părinții elevilor care încercaseră să mă convingă că... sportul nu

De fiecare dată cînd își aruncă privirea în curtea Liceului nr. din Timișoara, trecătorul vede „la lucru” fete și băieți, aruncînd mingea la poartă sau la cos, făcînd gimnastică, sărînd la lungime sau aruncînd greutatea. Elevii au la dispoziție condiții dintre cele mai bune de pregătire. Dispun de o bază sportivă excelentă, cu frumoase terenuri — rod al muncii entuziaste a cadrelor didactice și a elevilor. Pe aceste terenuri se perfecționează tinerele talente ce vor „bate” într-o zi la porțile Iolurilor naționale. Mai ales handbalistele, care se bucură de pe acum de bune aprecieri în toată țara, lată-le pe urmașele Anei Nemetz, Floricăi Ciosescu și Feliciei Gheorghită, pregătindu-se sub atenta îndrumare a profesorului Constantin Lache (C. A.).

Foto: Paul Romoșan

INIȚIATIVE

Exemplul Liceului nr. 7 din Iași

O clădire nouă. În față, ronduri de flori, alei asfaltate. Așa arată, privit din stradă, Liceul nr. 7 din Iași, despre care auzisem numai lucruri frumoase. Prima noastră cunoștință: tov. director Dumitru Alexandrescu, care ne invită să vizităm liceul.

Surpriza a fost mare, cînd în curte am găsit o frumoasă bază sportivă. Două terenuri de volei, unul de baschet, un teren de handbal, pistă pentru atletism, sectoare de aruncări, gropi cu nisip

pentru sărituri. Terenurile, marcate pentru competiții, așteptau elevii pentru începerea orelor de clasă.

Mîndru (și avea de ce să fie), directorul ne explică cum a fost realizată această frumoasă bază sportivă: prin colaborarea tuturor cadrelor didactice din școală și a comitetului de părinți. Am întrebat de... fonduri.

— Fonduri? Resursele noastre întregi ne și dragostea pentru sport a tuturor elevilor, cadre didactice, personalul școlii, părinții elevilor, care au pus mîna a tîri de noi pentru a realiza aceste frumoase terenuri. Trebuie să evidențiem preocupările, inițiativele profesorilor de educație fizică Dan Pintilie și Constantin Bordeianu.

Ca întotdeauna o colaborare bună duce la rezultate dintre cele mai frumoase. Munca susținută, entuziastă a conducerii școlii, a tuturor cadrelor didactice din Liceul nr. 7 din Iași a făcut ca activitatea sportivă a elevilor să se afle la loc de cinste. La alte licee din diferite regiuni, acolo unde activitatea sportivă bate încă pasul pe loc, se învoca, ca scuză a neactivității lipsa de fonduri. Dar cele relatate aici sînt cuceriri demne de încredere.

Nu ne rămîne decît să felicităm pe cei care au obținut asemenea rezultate frumoase și totodată să îndemnăm și alte colective de școli din întreaga țară, ca mai multe, să le urmeze exemplul!

PAUL IOVAN

Aproape nimic...

Am întreprins cu cîțiva timp în urmă un raid prin școlile și liceele din orașul Bacău. Printre unitățile vizitate s-a aflat și Grupul școlar profesional și tehnic. Este una dintre cele mai mari instituții de învățămînt din acest oraș. Aici se pregătesc viitorii electricieni, lăcătuși, matrișeri, timplari etc. Sînt 1180 de tineri. Învățată într-o clădire impunătoare, cu săli de clasă și ateliere moderne.

1180 de elevi. Aflînd acest lucru ne-am și închipuit o activitate sportivă intensă, cu campionate inter-clase, interani, cu concursuri pentru trecerea normelor Insignei de polisportiv, ore de educație fizică atractive, interesante.

Ce am găsit din toate acestea? Cu părere de rău trebuie să spunem — aproape nimic...

Cînd am vizitat școala se pregăteau pentru ora de sport elevii anului I—F 2. Cele văzute nu ne-au bucurat. Conduși de profesoara Florica Iliescu, elevii au plecat spre parcul orașului. Au făcut, din mers, cîteva exerciții de gimnastică, un sprint-două prin parc și apoi s-au

înapoiat la școală. Cea mai mare parte a orei s-a pierdut cu deplăsură. De ce? Fiindcă în curtea școlii, pînă la data vizitei noastre nu exista un teren de sport. Ba mai mult, pe diagonala ei s-a turnat o potecă de beton care duce de la școală la cantină. Așa că n-a mai fost posibilă amenajarea unui teren de sport atît de necesar desfășurării orelor de educație fizică, activități sportive. Cu mai mult spirit gospodăresc curtea poate fi transformată într-un teren de handbal, pot fi amenajate sectoare de sărituri și aruncarea greutății. Tov. Sanda Sofronescu, directoarea școlii, ne-a promis că se va face acest lucru. Este însă nevoie și de sprijinul Sfatului popular orășenesc. Există în vecinătate (doar gardul îl desparte) un teren care poate fi dat în folosința școlii. Pe el se află în prezent o magazie neîfolosită. Școala are nevoie de acest teren. Este vorba doar de 1180 de tineri, dornici să practice sportul, să-și întărească sănătatea.

C. ALEXE

Două răspunsuri la o critică

Săptămîna trecută, printre zecile de scrisori sosite la redacție, au fost două expediate din aceeași localitate: Cehul Silvaniei. Ambele se referă la același subiect: o caricatură apărută în ziarul nostru. Iată ce cuprinde prima scrisoare:

"In ziarul nr. 4946, la rubrica „Din joi în joi”, a apărut o caricatură prin care era criticată atitudinea pedagogului Petre Grofu de la liceul din Cehul Silvaniei. Intrucît persoana vizată sînt eu, vreau să comunic situația reală, nu ca o scuză sau motivare, fiindcă nu am ce scuză deoarece sesizarea e ireală și tendențioasă. Elevii clasei a X-a B care au făcut sesizarea, în frunte cu elevul Vasile Cordea, au fost în majoritatea lor sancționați pentru acte de indisciplină, în urma sesizărilor făcute de mine și ceilalți pedagogi. Elevii n-au fost opriți niciodată de la masă cînd au întîrziat la orele de sport, dar n-am admis ca în timpul programului de masă, elevii să meargă neorganizat pe terenul de sport în timp ce restul trebuia să intre la masă. Mă miră faptul că s-a făcut confirmarea acestei sesizări și tocmai de către profesorul de educație fizică..."

Acum, să vedem conținutul celei de a doua scrisori:

"Biroul Consiliului raional UCFS Cehul Silvaniei a analizat recent, într-o ședință cele publicate de ziar și a constatat că este adevărat că pedagogul Petre Grofu a persecutat și brutalizat pe componenții echipei de volei care au încercat să facă antrenament în timpul liber pentru a participa la campionatele de juniori. Menționăm că echipele de volei au cîștigat trei ani consecutiv campionatul regional, însă anul acesta se observă o delăsare în privința ridicării performanțelor, cu toate că e-

xistă posibilități. Nu putem fi de acord cu afirmația pedagogului Petre Grofu că profesorul de educație fizică s-a „aliat” cu elevii pentru a-și acoperi lipsurile. Profesorul respectiv se ocupă de pregătirea echipei de gimnastică și de handbal (a obținut un rezultat bun: echipa de handbal a ocupat locul I la campionatele școlare, faza regională). Profesora care răspunde de activitatea de volei fiind bolnavă, pregătirea s-a făcut sub îndrumarea căpitănului de echipă. Una din cauzele pentru care există neplăceri în activitatea sportivă este aceea că pe pedagogul Petre Grofu îl picătise activitatea sportivă și el trăiește cu impresia că educația fizică e întărestă disciplina în școală”.

Două scrisori, două răspunsuri diferite.

Primul — încearcă să respingă o critică justă.

Al doilea — spune lucrurilor pe nume. Pedagogul Petre Grofu nu-i place sportul iar pe elevii care fac sport îi consideră... indisciplinați. Unora, care sînt în echipele școlii, le face șicane, sub o formă sau alta.

Sperăm că pedagogul Petre Grofu își va schimba părerea despre activitatea sportivă. Elevii liceului au obținut rezultate frumoase și sînt condiții pentru performanțe mai bune. Poziția sa frînează activitatea sportivă în școală, stîrbește bucuria renume cîștigat de elevi. Și pentru că în scrisoarea sa aminteste de indisciplina, atunci sîntem nevoiți să-l întrebăm cum aplică instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Consiliului General al UCFS cu privire la activitatea sportivă în școli? Nu de alta, dar neaplicarea lor nu înseamnă, oare, indisciplina? Așteptăm răspunsul conducerii liceului.

Conferință de presă la clubul Dinamo

Ieri, clubul sportiv Dinamo București a organizat o conferință de presă. Cu acest prilej, tov. Ion Nae, președintele clubului, a vorbit despre succesele obținute de sportivii dinamoviști în ultima perioadă și despre principalele sarcini ce stau în fața clubului, printre care: analizarea îndeplinirii obiectivelor de către secțiile pe ramură de sport și de către spor-

tivii fruntași, îmbunătățirea volumului și intensității antrenamentelor, precum și a procesului de selecție, îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale antrenorilor, ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politice și cultural-educative cu sportivii etc. S-au pus întrebări și s-au purtat discuții pe marginea expunerii.

De ce să ne întoarcem cu 3 ani în urmă?

Recent s-au desfășurat în București finalele celei de a X-a ediții a campionatelor republicane universitare de gimnastică.

Această competiție, inaugurată în anul 1954, a luat amploare an de an și a devenit una din cele mai importante competiții studențești. Creșterea însemnată a numărului de participanți și ridicarea continuă a nivelului lor de pregătire au determinat pe organizatorii acestei competiții ca, începînd cu anul 1962—1963, să renunțe la participarea în etapa finală a concurenților de categoria a III-a.

În acest an, Ministerul Învățămîntului și U.A.S.R. au adus o modificare „de ultimă oră” regulamentului din anii trecuți, dînd drept de participare în etapa finală și echipelor de categoria a III-a, alături de cele de categoria a II-a, I și maeștri. După părerea noastră, această măsură nu corespunde desigur actualului stadiu de dezvoltare a gimnasticii sportive, intereselor cluburilor universitare recent constituite și nu contribuie la stimularea promovării gimnaștilor spre categoriile superioare.

Să studiem numai situația din centrul universitar București, unde au luat parte, în etapa pe localitate, 8 echipe de categoria a II-a și 3 echipe de categoria I și maeștri. Acordarea dreptului de participare, în etapa finală, echipelor de categoria a III-a s-a făcut în detrimentul celor de categoria a II-a, intrucît centrul București a avut dreptul să prezinte în finală numai cîte două echipe la fiecare categorie. În această situație, echipele de categoria II-a clasate pe locurile III și IV nu au putut participa la finală, în timp ce echipele de categoria a III-a — indiscutabil mai slabe — s-au bucurat de dreptul de a se califica în finala pe țară, de a fi declarate campioane universitare, de a fi premiate etc.

Participarea echipelor de categoria a III-a în finala pe țară mai prezintă și un alt neajuns. Unele institute, în dorința de a deveni

campioane la categoria a III-a, rețin în mod greșit studenții la această categorie, în loc să-i promoveze la categoria a II-a. Iată și unele exemple care demonstrează acest lucru. Institutul agronomic, clasat pe locul I în 1963 și 1966, pe locul II în 1962 și 1964 și pe locul III în 1965 în campionatele de categ. a III-a ale orașului București nu a promovat în cinci ani nici un sportiv la categoria a II-a. Studenții Ioan Sabău și Ioan Armeanu de la

Institutul agronomic, care au realizat 54 și respectiv 51 puncte în 1964, 56, 30 și 54,60 în 1965, au fost menținuți și în acest an la categoria a III-a, ca și studentul Neagu Grosu de la I.S.E. (54,60 în 1964 și 55,05 în 1965). Aceeași „tactică” au adoptat și echipele feminine ale Institutului de științe economice și Institutului de construcții care au reținut la categoria a III-a sportive cu posibilități ce depășesc cerințele acestei categorii: Smaranda Chiliment, Valentina Voinic (I.S.E.), Mihaela Scorțeanu (I.C.) etc.

În dezacord cu etapa actuală de dezvoltare a gimnasticii sportive se află și prevederea regulamentului referitoare la constituirea echipelor pentru etapa finală pe țară. Noul regulament prevede formarea unor echipe selecționate pe localitate, cu o compoziție eterogenă, pe baza punctajului obținut în cadrul clasamentului individual compus la categoriile a II-a și I și a unor echipe de institute la categoria a III-a.

Ce se întîmplă cu echipele formate din concurenți din mai multe institute? Dat fiind faptul că în formațiile de categoria a II-a și I intră concurenți din 3—5 institute, apar între etapa pe localitate și finală o serie de greutăți legate de mobilizarea studenților, de pregătirea lor, de echipare, de întocmirea documentelor necesare participării în finală etc care, în general, se rezolvă în ultima clipă sau... nu se rezolvă de loc. Echipele selecțio-

nate pe centre universitare nu stimulează pe studenți, nu cointeresează cadrele didactice și institutele pentru pregătirea sportivilor.

Constituirea selecționatelor pe centre universitare mai prezintă un neajuns, rezultat din formarea unor echipe deosebit de puternice ale orașului București, comparativ cu ale celorlalte orașe. În anii 1965 și 1966 dintre cele 10 echipe cîștigătoare ale diferitelor categorii, nici una nu a fost din provincie, iar în anul 1966, reprezentativele orașului București au ocupat, la toate categoriile, locurile I și II pe echipe, locurile I, II, III la individual compus.

Cîteva cuvinte în legătură cu difuzarea regulamentului campionatelor universitare sînt absolut necesare. În acest an regulamentul campionatelor nu a fost cunoscut decît cu 10 zile înaintea desfășurării etapei finale. În această situație, pregătirea s-a făcut după regulamentul din anii trecuți. După desfășurarea etapei pe localitate, cu ocazia înscrierilor pentru finală, centrele universitare „au aflat” că

COLȚUL TURISTIC

CHEILE RÎMETILOR

Vizitarea acestui punct de mare atracție al Apusenilor este indicată în special primăvara. Ca și celelalte frumuseți ale „Apusenilor”, Cheile

urmează drumul raional ce trece prin satul Aiudul de Sus și lăsînd apoi spre dreapta ramificația ce duce spre valea Arieșului, începe să urce, anga-

Itinerar in „Apuseni”

nată spre valea Geoagiului, pînă la cabana Cheile Rîmeților (altitudine 440 m, capacitate 40 locuri). În apropierea cabanei se găsește o mică mînstire datînd din secolul al XIV-lea, în stil gotic, cu interesante resturi de fresce interioare, clădită deasupra unui izvor.

La această cabană se mai poate ajunge pornind cu mijloace automoto, tot de pe DN 1, din comuna Teiuș urmînd drumul raional ce urcă pe valea Geoagiului, trece prin satul Stremț și ajunge după 9 km la Geoagiul de Sus. De aici se continua drumul pe jos, fie pe firul văii, fie pe o potecă ce șerpuieste pe dealurile din dreapta văii, pînă la cabana amintită (circa 2 ore).

De aici se urmează firul văii în sus într-un decor feeric, culorile văii ale copacilor contrastînd puternic cu alb-griul pereților de calcar. După aproximativ 3 km de drum, pereții de stîncă se apropie tot mai mult, valea se strîmtează, poteca dispare și turiștii sînt nevoiți adesea să se cațăre pe stîncile șlefuite de pe mal, sau să traverseze, nu odată, pîriul învolburat.

După aproximativ 2 km parcurși astfel, într-un decor tot mai sălbatic, se ajunge la marea atracție a Cheilor Rîmeților: un imens portal deschide tunelul lung de vreo 20 de metri pe care apa a fost nevoită să-l sfredzească în stîncă ce n-a mai putut să cedeze. Este „Poarta”, înaltă de 10 metri și îngustă de 3—4 m, de o perfectă regularitate, parcă săpată de mina omului. Ea poate însă să fie trecută prin escaladare, fără multă dificultate. Apoi, pereții înalți și aproape verticali se apropie atît de mult, încît drumul nu mai poate fi continuat decît trecînd prin apă, recomandabil numai cu ambarcațiuni pneumatice ușoare. Dincolo, cheile continuă cu același decor, aproximativ pe aceeași distanță.

Cu tot efortul pe care-l necesită parcurgerea lor, Cheile Rîmeților, unde opera naturii se înfățișează în plină splendoare, oferă turiștilor impresii de neuitat.

ION PANAITESCU

din Comisia de turism-alpinism a orașului București

MAXIM POP

din Comisia de turism-alpinism a regiunii Cluj

Rîmeților constituie unul din nenumăratele fenomene carstice ale acestei regiuni de un pitoresc inedit.

Principalele căi de acces spre Cheile Rîmeților pornesc de pe șoseaua Cluj-Sibiu (DNI), spre vest. Itinerarul cel mai potrivit este cel care are ca punct de plecare orașul Aiud, situat la 66 km de Cluj și la 104 km de Sibiu. Chiar din centrul orașului se

jindu-se pe niște serpentine, curajos arcuri, care străbat minunate păduri de fag și stejar. După un parcurs de 18 km de la Aiud, se ajunge la cabana Sloboda, situată în mijlocul pădurii (altitudine 550 m, capacitate 25 locuri). Apoi în curînd pădurea rămîne în urmă și tot urcînd pe drumul tăiat, parcă anume ales drumeștilor, pe coastele muntelui, apar dintr-o dată în depărtare impresionantele abrupturi, care formează Cheile Rîmeților, în toată splendoarea albeții lor strălucitoare.

După un parcurs de 23 km de la Aiud, se ajunge în comuna Rîmeți, unde se părăsește drumul carosabil și turiștii coboară panta puternic încli-

în acest an participă și echipele de categoria a III-a, iar pentru sportivii de categoria I nu există decît concurs individual. Aceste modificări au avut darul să surprindă atît pe concurenții de categoria I, cît și pe cei de a III-a. Primii au fost dezavantajați că nu s-a întocmit clasament pe echipe, iar ultimii pentru că nu s-au... pregătit! Astfel, orașul Cluj n-a putut prezenta echipă de categoria a III-a la fete, iar Brașovul, Oradea, Bacăul, Tg. Mureșul, Craiova, Constanța, Galațiul etc au participat doar cu cîte 1—3 sportivi.

Participarea gimnaștilor în concurs — mai mult decît a oricărui sportivi — nu se poate face fără o pregătire planificată și de durată. Această pregătire se face în funcție de competiția cea mai importantă la care participă fiecare sportiv în cursul anului și de condițiile stabilite prin regulament. Dacă acestea nu se cunosc, pregătirea se face la întîmplare și rezultatele vor fi sub nivelul celor care pot fi obținute printr-un antrenament planificat.

Pentru anul viitor se impune elaborarea unui nou regulament al campionatelor universitare, care să stimuleze promovarea gimnaștilor spre categoriile superioare, să limiteze dreptul de participare a gimnaștilor la categoria a III-a la maximum doi ani, să contribuie la întărirea echipelor de institute și să asigure echilibrul de forțe între echipele din București și cele din provincie. Sperăm că Ministerul Învățămîntului, U.A.S.R. și Federația de specialitate vor fi de acord să facă aceste modificări în interesul dezvoltării gimnasticii sportive în rîndul studenților.

prof. OCTAVIAN BANĂȚAN
lector univ. — I.M.F. București

DESPRE ULTIMELE PERFORMANȚE ALE TALERIȘTILOR

Săptămîna trecută, reprezentanții tirului românesc au cucerit laurii victoriilor în două competiții de amploare: „Cupa țării latine și Greciei” de la Lisabona și la „Cupa naționalei” de la Brno. Cum peste puțină vreme trăgătorii noștri fruntași vor participa la campionatele europene (Lahti, 14—21 iunie, skeet și talere aruncate din șanț) și campionatele mondiale (Wiesbaden, 10—23 iulie, arme cu glont, skeet și talere aruncate din șanț) am stat de vorbă cu unul dintre antrenorii loturilor republicane. Interlocutorul nostru a fost prof. ION LOVINESCU, sub a cărui îndrumare se desfășoară pregătirile skeetiștilor și care a însoțit pe Gh. Sencovici și colegii săi la recentul concurs din Cehoslovacia.

— Mai întâi felicitări pentru valoroasele performanțe ale elevilor dv. Cum au concursat sportivi români?

— Noi am prezentat la Brno 6 concurenți: Gh. Sencovici, B. Marinescu, I. Albescu, D. Danciu, juniorul S. Diaconu — la skeet și Gh. Florescu — la talere aruncate din șanț. Intrecerile au reunit 41 de trăgători la skeet din 10 țări la „Cupa naționalei” (echipe și individual) și concursul de juniori și 43 de sportivi, din 12 țări la talere aruncate din șanț, competiție dotată cu „Marele premiu al orașului Brno”. La skeet remarc pe campionul mondial Wirthier (R.F.G.), pe cehoslovacul Dvorak, pe Heitzer (R.F.G.), iar la șanț pe sovieticul Senicev, pe americanul Rossos, pe austriacul Herzstz. În această competiție valoroasă, trăgătorii noștri au avut o evoluție frumoasă, echipa României câștigînd „Cupa naționalei” cu 575 t, iar la individual, Sencovici a ocupat un merituos loc secund după Wirthier, la capătul unui baraj extrem de disputat și pasionant. Comportări bune au avut Marinescu, Albescu, juniorul Diaconu (învîgător la categoria lui de vîrstă) și Gh. Florescu.

— Ce impresie au lăsat trăgătorii noștri?

— Numeroșii spectatori prezenți au subliniat cu ropote de aplauze performanțele reprezentanților României. În ziarul cehoslovac de specialitate a apărut de cîteva ori fotografia lui Sencovici, iar alte ziare au publicat de asemenea comentarii elogioase. Într-adevăr, rezultatele lui Sencovici, Marinescu, Albescu, Diaconu și Florescu au o valoare mai mare ținînd seama de condițiile grele în care au concursat (timp friguros, cu ploaie și rafale puternice de vînt). Rezultatele de la Brno constituie pentru noi un nou imbod pentru pregătirile viitoare, astfel ca la campionatele europene și mondiale taleriștii să poată justifica întru totul așteptările.

O mare diferență între jocurile oficiale și cele de antrenament

Echipa de polo a României și-a încheiat turelul întreprins în Italia, unde în afara celor două meciuri oficiale susținute la Milano și Triest a efectuat și un stagiu de antrenament comun cu selecționata țării gazdă. La întoarcerea sportivilor noștri am cerut antrenorului CAROL CORCEK să ne împărtășească cîteva din impresiile sale legate de comportarea echipei și evoluția fiecărui jucător în parte. Și iată ce ne-a declarat el:

„În afara celor două meciuri oficiale am mai jucat cu echipa Italiei timp de 5 zile consecutive, la Milano și Genova, 8 partide de antrenament conduse de arbitrii localnici. Din acestea am câștigat 6 (unele chiar la scoruri concluzante ca 14—8 și 9—6) și am pierdut două. Între aceste jocuri și cele oficiale a fost însă o diferență ca de la cer la pămînt. Toată lumea s-a putut convinge că jucînd calm, relaxat și respectînd toate indicațiile tactice, componenții echipei noastre naționale pot da un randament mult mai mare”.

— Cum se explică atunci cele două înfrîngerii la limită în fața aceluiași adversar?

— M-am convins că este vorba de o chestiune pur psihologică. Jucătorii noștri acționează crispat în meciuri oficiale și dezarmează foarte ușor la cite o decizie de arbitraj nefavorabilă. În asemenea momente teama de a acționa în același ritm susținut se face tot mai simțită și jucătorii, mult prea prudenți, revin la schemele tactice (cu un jucător avansat în centru) total depășite. Cred totuși că pe un teren neutru puteam obține în ambele meciuri cel puțin un rezultat egal. În orice caz, mai avem serios de lucru pînă la „europene”.

— Cîteva cuvinte despre fiecare jucător...

— Sint mulțumit de comportarea lui Ștefănescu, Mărculescu (cel mai bun), Szabo și Fleșeriu, care au fost oamenii de bază. Sub posibilități au evoluat Crîntescu, Firoiu, dar în special Frățila și Novac. Kroner a jucat mai bine ca în meciurile de la București, dar este încă departe de ceea ce poate oferi echipei. Aportul lui Culineac și Blajec a fost neașteptat de slab. Pentru jocurile viitoare se impun unele remanieri în formație. În concluzie: turneul a fost extrem de util, scoțînd în evidență posibilitățile și, în același timp, lipsurile actualei formații reprezentative.

PE PRIMUL PLAN CALITATEA!

Ca în fiecare an, în prima săptămînă a lunii iunie își va începe activitatea centrul de învățare a inotului organizat și supravegheat di-

vrem să-l îmbunătățim, prin organizarea unor cursuri pentru cei ce vor activa ca profesori de inot și care au constatat din lecții practice și teoretice. Procesul propriu-zis de instruire se va desfășura astfel: copiii vor fi repartizați de la început pe cluburi și pe grupe omogene, în funcție de cunoștințele anterioare. Grupa celor care nu au de loc noțiuni de inot se va numi grupa „broscuțelor”, a celor care știu să plutească — grupa „peștișorilor”, iar a celor care cunosc cit de cit un procedeu tehnic — grupa „del-finilor”. Accesul la o grupă superioară este oricînd și oricui deschis, bineînțeles în funcție de cunoștințele acumulate. Pentru stimularea, copiii vor primi pentru fiecare grad cite un brevet cu emblemele grupei respective. La încheierea cursului se vor da examene, urmînd ca cei mai dotați să fie selecționați în secțiile de performanță ale cluburilor bucureștene.

— Au intervenit noutăți în metoda predării?

— Ceea ce vreau să spun nu e propriu-zis o noutate, ci aplicarea experienței acumulate în anii trecuți. Mă refer la faptul că în acest sezon se va insista asupra învățării respirației încă de la primul contact cu apa, iar ca mijloc ajutător va fi folosit procedeul crael, simplificat însă: picioarele crael, brațele fără „drumul” aerian. Consider că aceasta este o formă mai simplă, care permite să se realizeze rapid coordonarea între respirație și mișcările brațelor și ale picioarelor.

— Ce măsuri au fost luate pentru a se asigura o bună desfășurare și centrul din țară?

— Desigur, preocuparea federației pentru răspîndirea inotului în rîndul

și înlesnind circulația mingii. Recuperarea se face, de asemenea, colectiv, fără ca adversarul să se poată desfășura pe spațiul mari”.

— Inconvenientele?

— Apar în momentele de apărare. Dacă am lăsa totul pe seama ofensivului, capcană în care adversarul să intre singur, ar însemna să ne jucăm cu focul. Iată de ce, în asemenea situații trebuie să intervenă SIMȚUL TACTIC al jucătorilor care formează linia. Dacă, de pildă, adversarul pornește atacul pe aripa dreaptă, jundașul nostru central stîng va intra rapid dacă este cazul să păstreze linia sau dacă este necesar să-și dubleze coechipierul. După acest jundaș central stîng se vor orienta apoi și ceilalți doi componenți ai liniei. Cu alte cuvinte, sarcinile de joc nu trebuie aplicate rigid, mecanic, ci în mod creator.

— După cite știm, dv. pregătiți, împreună cu Henri Guerin și Lucien Jasseron, echipa națională pentru turneul final al campionatului mondial. Cum se împacă concepțiile dv cu cele ale antrenorilor Guerin și Jasseron, cunoscuți ca adepți ai „betonului”.

— Mi s-a mai pus această întrebare acasă la noi imediat după stabilirea conducerii tehnice. Vă răspund că și atunci: asamblarea unor concepții care diferă nu este incompatibilă cu găsirea unei linii de conduită. Mai ales că, după părerea mea, în fotbal nu există sentințe.

— Așadar, la ce „compromis” s-a ajuns?

— „Beton” — într-un spirit constructiv-olensiv, pentru că apărarea aglomerată nu este sinonimă cu jocul distructiv sau cu contraatacul. Ne vom apăra „om la om” cu un „libero” acționînd în spațiile jundașilor, după care, o dată aflați în posesia mingii, vom construi cu răbdare sau în viteză, în funcție de ceea ce se întîmplă și în tabăra adversă. Nu trebuie ignorat faptul că măsurile de precauție mai mari sînt dictate de însăși importanța întrecerilor de la Londra. La apărarea în linie, ultimul care decide este deseori... arbitrul de tușă, în

tul de ușor din apărare în atac și invers. Am însă impresia că, în momentul de față, între înaintași și apărători există un decalaj valoric în favoarea primilor. Cel puțin, aripa dreaptă, Pircălab, m-a uimit pur și simplu. Are loc în orice echipă franceză. Aș vrea însă să vă întreb și eu ceva: cum v-a plăcut jocul lui Valenciennes?

— Ați auzit aplauzele repetate ale spectatorilor? Cele mai puternice erau ale mele...

DEBUT INTERNAȚIONAL PROMIȚĂTOR

Trei echipe feminine românești au participat recent în Franța la o importantă competiție de canotaj în care au ocupat două locuri I. Pentru a avea o privire de ansamblu asupra acestui start de bun augur pentru canotajul nostru feminin, am solicitat un scurt interviu antrenorului ION BULUGIOIU. Prima întrebare, despre locul de concurs...

— În primul rînd trebuie spus că „Regata lacului D'Engliennes” s-a desfășurat într-un cadru foarte pitoresc în stajionele Engliennes-les-Bains, la aproximativ 12 km de Paris, pe o apă foarte „grea” din cauza marii concentrații de sulf.

— Ce amploare a avut „regata”?

— Nu mă voi referi la întrecerile masculine care au angrenat peste 700 de sportivi, dovadă a importanței acestui concurs, ci voi sublinia faptul că în cadrul probelor feminine și-au măsurat forțele numeroase vîslăse de valoare, reprezentînd țări cu tradiție în canotaj, cum sînt Anglia, Olanda, Franța, R. F. Germană, Belgia și România.

— Am dori cîteva completări la cele două succese românești realizate într-o companie alături de valoroasă.

— Le fac cu plăcere, mai ales că e vorba în primul rînd despre debutul internațional al talentatei și tinere noastre „simpliste” Ioana Tudoran (Dinamo București). De loc intimidată de renumele adversarelor, Ioana a pornit liniștită și plină de încredere în cursă, a supravegheat atent duelul dintre Camu (vicecampionă europeană) și Biehl aflate la început în frunte — și constatînd punctul lor critic de pe ultima sută de metri a atacat cu vigoare, cîștigînd cu aproape o lungime de barcă. La 4+1 vîslă, am obținut un succes oarecum scontat, datorită stocului susținut și egal al echipajului Ana Tamaș, Elisabeta Vorindan, Maria Hublea, Stana Tudor + Angela Păunescu. S-a cîștigat clar, cu două lungimi de barcă. În afară de experimentata Ana Tamaș, celelalte trei vîslăse sînt de puțin timp trecute de vîrsta junioratului și de aceea succesul lor este cu atît mai meritoriu. La dublu vîslă am ocupat doar locul III prin Mitana Florea și Maria Covaci, dar trebuie spus că Mitana Florea nu s-a aflat în cele mai bune condiții de concurs.

La lucruria acestor două succese s-a adăugat satisfacția cîștigării locului I în clasamentul pe națiuni și, implicit, a cupei challenge „Jeager-Lecoulire”, ca și aceea a unor aprecieri unanime la adresa vîslușelor române.

Antrenorul Ion Bulugioiu a ținut să sublinieze în încheiere că acest pas făcut „cu dreptul” de canotoarele noastre în sezonul internațional trebuie să constituie un îndemn pentru o pregătire temeinică în vederea marilor concursuri viitoare (regatele de la Grunau și Snagov) și a „capului de afiș” pe care îl constituie campionatele europene de la Amsterdam.

Interviurile noastre

Interlocutori: ION LOVINESCU, CAROL CORCEK, AUREL URMUZESCU, ROBERT DOMERGUE (Franța) și ION BULUGIOIU

rect de federația de specialitate. Dorind să aflăm o serie de amănunte despre această importantă pepinieră a inotului românesc, ne-am adresat antrenorului federal, prof. AUREL URMUZESCU, rugîndu-l să ne expună măsurile luate pentru ca centrul de la „Tineretului” să-și desfășoare activitatea în condiții cit mai bune.

— Centrul de la strandul Tineretului își va deschide porțile la 1 iunie. Primul ciclu va dura 19 zile, iar toate celelalte cite 21 de zile, inclusiv duminică.

— De ce a fost sporită durata unui ciclu de la 14 zile, cit era anul trecut, la 21 de zile?

— Precizînd că în acest an scopul principal al centrului este selecția pentru secțiile de performanță ale cluburilor bucureștene, cred că răspund la întrebare. În 21 de zile de lucru efectiv, copiii își vor putea însuși temeinic procedeul crael care va fi predat atît băieților, cit și fetelor. Tot pentru realizarea scopului propus, în acest sezon se va acorda prioritate copiilor pînă la 10 ani, fără a fi neglijați cei mari, a căror înscriere va fi primită în funcție de spațiul disponibil în bazine. De altfel, aceștia din urmă au la dispoziție și centrele ce vor fi organizate de Consiliul orașenesc al ŪCFS la Palatul Pionierilor și la bazinul Constructorul.

— Ce alte măsuri au fost preconizate pentru a se asigura o bună desfășurare a procesului de instruire și o selecție cit mai judicioasă?

— Doresc în primul rînd să precizez că în activitatea de mobilizare a copiilor am primit un sprijin efectiv din partea secției de învățămînt a Sfatului popular, prin profesorii de educație fizică ce predau experimental la clasele I—IV ale unor școli generale. Cit primește procesul de instruire,

copiilor nu se limitează la Capitală. În acest sens doresc să amintesc că s-au trimis comisiile regionale și orașenești, precum și profesorii de educație fizică și antrenorilor instrucțiuni metodice cuprinzînd exercițiile principale ale întregului proces de instruire. Totodată, s-au luat măsuri pentru ca în principalele centre să se țină cursuri de instruire predate de către tehnicienii delegați de federație. Pe lîngă lecțiile teoretice și practice, cursanții vor viziona și filme tratînd învățarea inotului de către copii.

Așadar, vara poate veni. Sperăm însă că măsurile luate de pe acum vor fi însoțite în timpul verii de munca organizată, de pasiunea instructorilor pentru activitatea ce o vor depune. Numai astfel vom vedea la toamnă roade cit mai bogate, adică tineri deosebit de dotați, de care are atîta nevoie natația românească.

ÎNȚRE „BETON” ȘI APĂRAREA ÎN LINIE

Pentru fotbalul francez, ROBERT DOMERGUE reprezintă un simbol: cînd zici Domergue zici și apărarea în linie, tot așa cum pronunțînd numele magului de la „Inter”, Heleno Herrera, te gîndești imediat la „beton”. Într-adevăr, antrenorul lui Valenciennes este acela care a introdus „linia” prima oară în Franța. Fără, cu mai puțin succes la început, în faza de experiment și cu rezultate palpabile anul acesta, cînd fosta echipă de categoria B a urcat în clasament pînă la locul secund.

La aproximativ un ceas după jocul susținut de Valenciennes în compania Selecționatelor noastre divizionare, în holul hotelului noastre divizionare, teoreticianul explica astfel avantajele sistemului inițiat de el: „Vedeți dv., apărarea în linie — care în situațiile ofensive „urcă” pînă la linia de centru — economisește efortul, permițînd apropierea compartimentelor

schimb la „beton”, ultimul cuvînt aparține „măturătorului”. În concluzie, linia noastră de conduită la Londra va fi: „beton” în situațiile de apărare, construcție, ofensivă, cînd balonul se va afla în posesia noastră. DINAMICA MIȘCĂRII ÎN TEREN este aceea care contează în primul rînd, transformînd pe jundași și pe mijlocași în înaintași (vezi pe Facchetti, Corso și Suarez, ca să exemplificăm numai cu „betonul” lui „Inter”).

— Că veni vorba, în momentul de față... navigați undeva între apărarea în linie și „beton” — două sisteme total diferite pe planul defensiv al jocului.

— După poziția în care mă găsesc: comandant de vas la Valenciennes sau „secund” la totul reprezentativ.

— Absolut de acord. Alțeva intenționez, însă, să vă întreb: dacă ați avea la dispoziție jucătorii lui „Inter”, ce sistem ați alege?

— Atîta vreme cit „Inter” cîștigă în serie campionatul Italiei și... două cupe intercontinentale este foarte greu de dat un răspuns.

— Ați vizionat, dacă nu mă înșel, ultima partidă Anglia — R. F. G., disputată pe Wembley. Ce impresie v-a lăsat formația vest-germană?

— Elevii lui Schön aledutuse o echipă solidă în adevăratul înțeles al cuvîntului. Ei au furnizat împreună cu adversarul lor (de aceeași talie) un joc de total angajament fizic. Nici urmă însă de sclipiri în jocul lor, așa cum obișnuiesc să arate, de pildă, fotbaliiștii latini. Prea multe însă despre jocul lor n-aș putea să vă spun, întrucît am urmărit mai îndeaproape pe fotbaliiștii englezi, viitorii noștri adversari în „seria iordoneză”.

— Un singur lucru aș vrea să vă mai întreb: ce impresie v-a lăsat selecționata română?

— Sincer vorbind — bună și pe alocuri chiar foarte bună. Echipa aplică un 4—2—4 elastic, trecînd des-

I-au întreat : C. COMARNISCHI, A. VASILIU, D. STĂNCULESCU, GH. NICOLAESCU și N. MARDAN

MECIURI ATRACTIVE IN CATEGORIILE B ȘI C.

În lipsa jocurilor de categoria A, interesul publicului se va îndrepta în această duminică spre partidele care se dispută în categoriile B și C.

O caracteristică a etapei de mîine din categoria B este că lupta pentru locul I este legată de aceea pentru evitarea retrogradării! Într-adevăr, în prima serie, la Tîrgoviște, se dispută un joc deosebit de important, un adevărat „derbi”, cu toate că formația gazdă, Metalul, este pe locul 13, iar cea oaspe, Știința București, este pe 2, amenințînd poziția de lider a Progresului: dacă pierde, Metalul pierde totodată și mai mult contactul cu platonul, în schimb Știința, care în această ediție a avut cea mai bună comportare din îndelungata ei existență în categoria B, păstrează aceeași diferență față de Progresul. Aceasta bineînțeles dacă formația din str. Dr. Stăicovici va trece și de Otetul Galați. În cealaltă serie a categoriei B, locul 13 (Arieșul Turda) întâlnește

formația de pe locul 2 Jiul Petrița. Și în acest caz cele două puncte sînt la fel de necesare și Arieșului și Jiului. În rest, în categoria B mai ies în evidență jocurile Metalurgistul București — C.F.R. Roșiori (important pentru echipa feroviară), Gaz Metan Mediaș — Minerul Baia Mare (minerii își vor apăra locul I cu strășnicie) și C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad (arădenii au o poziție îngustă și nu și-o vor putea ameliora decît în caz de victorie).

Dar în categoria C? Unul din derbi (C.F.R. Timișoara, în seria Vest) va primi două puncte fără joc, deoarece Minerul Ciomănești nu mai participă la competiție. În schimb, ceilalți trei derbi vor susține partide destul de dificile. Așa de pildă, Unirea Dej (seria Nord) va juca la Sighețul Marmăției cu Forestiera, clasată pe ultimul loc, care are nevoie de puncte pentru... supraviețuire. Chimia

Fază din meciul Știința București — Metalul Tîrgoviște disputat în turul campionatului cat. B

Foto: St. Ciotlos

Suceava (seria Est) întâlnește pe teren propriu formația Rapid — Mizil, iar Metrom Brașov (seria Sud) pe Electrica Fieni.

Concluzia nu poate fi decît una singură: etapa de mîine din categoriile B și C poate fi hotărîtoare pentru ambele extremități ale clasamentelor.

DESPRE JUCĂTORUL COORDONATOR

Jocul ordonat, organizat, constituie unul din atributele caracteristice echipelor de valoare, prin care acestea urmăresc și reușesc, în mare măsură, realizarea unor înalte performanțe.

Repartizarea judicioasă a sarcinilor pe posturi, cupluri și linii — expresie a jocului organizat — mărește capacitatea și randamentul echipei, cu atât mai mult cu cît fiecare component al ei cunoaște mai temeinic și rezolvă mai eficient sarcinile ce le revin în cadrul planului general de joc.

Mai dificilă ca apărarea, organizarea atacului pentru obținerea maximumului de randament impune ca la repartizarea sarcinilor să se țină seama atît de valorile individuale existente în lot (de regulă diferențiate) cît și de capacitatea acestora de a se completa, suplini și valorifica reciproc.

Adăugînd la cele de mai sus și multiplele forme în care „neprevăzutul” apare aproape în fiecare fază, tinzînd să abată echipa de la planul de joc prestabilit (imposibil de cuprins în totalitate de fiecare jucător), atribuirea unuia din jucători sarcina de a sincroniza acțiunile de atac apare la multe echipe ca o necesitate obiectivă.

Acestui jucător, care în cele mai multe cazuri însumează calități fizice, atletice, de nivel mediu (nu are nici viteza extremei, nici forța fundașului) și se încredințează rolul de a regla și dirija acțiunile de atac, pe linia de joc stabilită de antrenor, corespunzător capacității de percepere și aplicare a fiecărui jucător din echipă.

Profilul acestui tip de jucător reflectă o serie de calități care, luate izolat, nu reprezintă valori de un nivel prea ridicat dar care, asamblate, degajă o deosebită forță creatoare, ce își găsește cel mai prielnic mediu de afirmare în complexele condiții de joc.

Indeminarea specifică dezvoltată îi permite să subordoneze mingea la prima atingere fără o concentrare accentuată pentru manevrarea ei, chiar în contactul cu adversarul.

Mobilitatea și rezistența în efort prelungit îl ajută să fie mereu prezent în locul unde simțul de anticipare îl previne că se va găsi mingea. Viteza de execuție și tehnica tacticizată la un nivel superior îi înlesnește transmiterea mingii în locul sau în spațiul indicat de momentul tacticii.

Profund cunoscător al dinamicii jocului în atac și apărare, jucătorul coordonator caută și găsește, în tot ceea ce-l înconjoară, sursele de informații necesare orientării în teren (zona în care se află, amplasarea jucătorilor adversi, a coechipierilor săi etc.). În lupta pentru stabilirea atacurilor echipei adverse, el se găsește în apropierea apărătorilor lui, gata să-i ajute (la nevoie direct) prin interceptarea mingii și organizarea cît mai operativă a acțiunilor de atac. Din momentul și în condiții nu întotdeauna previzibile ale trecerii echipei în atac, toate mișcărilor sale, fără și cu mingea, sînt în totală concordanță cu cerințele logice ale dinamicii în atac. Asemănător unui experimentat jucător de șah, care își maschează intenția de mat printr-o falsă mișcare de piese ușoare, coordonatorul de joc pregătește — prin colaborare — acțiunile viitoare, el fiind ex-

clusiv preocupat (deși nu arată) să valorifice oportunitățile și la maximum calitățile de bază ale atacurilor sale, în detaliu cunoscute de el. Fără consum de energie sau execuții tehnice suplimentare, inutile, el numai prin transmiteri și retransmiteri pregătitoare, mută jocul în zona în care știe că pasa lui, transmisă cu precizie, este sincronă cu lansarea coechipierului în cursa spre poartă. După care, presăritor, se îndreaptă cu viteza calculată, spre un presupus loc de reînălțare cu mingea, pentru susținere sau o eventuală participare directă la încheierea acțiunii de atac.

Capacitatea de efort, clarviziunea în joc și simțul de răspundere foarte dezvoltat, fac ca acest jucător să participe la marea majoritate a acțiunilor echipei și nu de puține ori s-a văzut însumat în același jucător (ex. Ozon, Constan-

tin, Mateianu) creatorul și realizatorul.

Coordonatori cunoscuți pe plan mondial ca Didi, Di Stefano, Suarez, Corso ș.a. ne dau o imagine clară asupra profilului ideal al acestui gen de jucător. Asemănător acestora au existat și în fotbalul nostru o serie de jucători care, în posesia calităților specifice, și-au îndeplinit cu multă competență și eficacitate sarcinile de coordonare, dînd o pronunțată notă personală, creatoare, acțiunilor de atac ale echipelor respective (Petchowschi, Ozon, Mercea, Nicușor, Bone, Constantin, Mateianu, Badea).

Enumerînd o parte din jucătorii în plină activitate, care însumează mai mult sau mai puțin calitățile jucătorului coordonator și care prin însăși natura acestor calități își asumă răspunderea organizării acțiunilor de atac în echipele respective (Badea, Popescu D., Mateianu, Floruț, Varga, Tîrcovicu ș.a.), apreciem că în raport cu cerințele dinamicii actuale, viteza de gândire și viteza de execuție la acești jucători sînt deficitare sau cel puțin necoordonate. Astfel, nu de puține ori în acțiunile de atac ale echipelor noastre apar momente prielnice transmiterii pasei decisive, sesizate de mai toată lumea, dar nu și de jucătorul cu mingea (de regulă jucătorul coordonator). În aceste condiții, efortul deus de coechipier în startul exploziv, pe spațiul liber, rămîne zadarnic. Lansarea întîrziată doar cu o fracțiune de

secundă este suficientă pentru ca apărarea adversă să închidă drumul spre poartă.

Se desprinde, așadar, din cele spuse pînă aici, că fondul moral specific jucătorului coordonator se reflectă în joc printr-un spirit colectiv puternic și rațional. Fără a se despersonaliza, acesta se identifică în totalitate cu interesele echipei, căreia îi subordonează toate capacitățile sale.

Este cunoscut faptul că, prin aplicarea rigidă a sistemului cu 4 fundași, apărarea este favorizată de permanența preocupare pentru închidere, aglomerare, betonare. De asemenea se știe că, în general, lupta directă pentru minge, frecventă și inevitabilă în actualul sistem, se rezolvă în cele mai multe cazuri în favoarea jucătorului apărător. Presupunînd că aceste lucruri elementare sînt cunoscute teoretic de jucăto-

pală nu este de a rezolva situațiile de joc de unul singur, ci prin capacitățile lui să faciliteze pe cele ale coechipierilor săi, mîrînd astfel randamentul echipei, de pildă: Schwartz — Dolai, Nicușor — Era, Constantin — Tataru, Badea — Dridca, Dumitriu — Ionescu ș.a.;

— sarcina de coordonator include, pe lîngă calitățile fizice și tehnico-tactice necesare oricărui jucător, o serie de obligații morale precis conturate și delimitate. Orice surplus de personalitate sau fantezie, egoismul ca și orice minus de gîndire spontanitate și simț de răspundere împiedică realizarea sarcinilor de atac, oricît de judicios ar fi ele repartizate în cadrul echipei;

— personalitatea, stilul și măiestria unui jucător se formează, se dezvoltă și se desăvîrșesc în cadrul echipei, AVIND LA BAZĂ JOCUL CONSTRUCTIV-COLECTIV. Valoarea lui, manifestată prin contribuția adusă în jocul echipei, este recunoscută și apreciată obiectiv în primul rînd de colectivul lui (antrenor, conducători, coechipieri), publicul spectator.

Jucătorul coordonator, conștient de importanța deosebită a sarcinilor încredințate și de marea răspundere ce-i revine în cadrul planului general de joc, va trebui să-și măsoare valoarea numai prin aportul adus la jocul ordonat și organizat al echipei sale, mijloc de bază în obținerea victoriei.

I. BALANESCU
antrenor federal

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

ȘTIRI

MECIURI INTERNAȚIONALE ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Formația Dinamo Pitești va susține azi la Ruse o partidă amicală cu echipa Dunav Ruse. La 1 iunie Rapid București va primi replica formației Vorwärts Berlin. În cadrul „Cupei balcanice”, Farul va întîlni la 30 iunie la Constanța, pe Lokomotiv Sofia. Returul acestui joc va avea loc la 6 iulie la Sofia.

Meciul de fotbal R.D.G. (tineret) — Olanda (tineret) va fi condus de către arbitru român Andrei Rădulescu. Partida va avea loc azi la Halle. Un alt arbitru român, A Bentu, va conduce azi la Tirana partida dintre formațiile Partizan Tirana și Cerno More Varna.

Unde mergem?

Simbătă

CICLISM: Velodromul Dinamo, de la ora 16: concurs pentru seniori și juniori, dotat cu „Cupa F.R.C.”.

FOTBAL: Stadionul Giulești, ora 15.45: Rapid — S.S.E. 2 (juniori); ora 17.15: Progresul Buc — Otetul Galați (cat. B).

NATAȚIE: Stradul Tineretului, de la ora 18.30: concurs de înot pentru copii dotat cu „Cupa 1 Iunie”.

TIR: Poligonul Tunari, de la ora 8.30: concurs internațional de talere aruncate din șant.

ATLETISM: Stadionul Tineretului de la ora 16: concurs deschis juniorilor de cat. I și a II-a.

RUCBI: Stadionul Tineretului, teren IV, de la ora 16.30: ICF — C.S. Școlar II, teren II, ora 18: Proiectantul — I.P.G.G. (categoria B).

Duminică

ATLETISM: Stadionul Tineretului, de la ora 8: concurs deschis juniorilor de cat. I și a II-a.

BOX: Grădina clubului Grivita Roșie, de la ora 10 — reuniune dotată cu „Cupa Începătorului”.

FOTBAL: Teren Gloria ora 19: Metalurgistul Buc. — CFR Roșiori (cat. B).

HANDBAL: Teren Progresul ora 10: Universitatea Buc. — Voivina Sighișoara (M.I.); ora 11.15: Steaua — Dinamo Buc. (M.I.).

NATAȚIE: Stradul Tineretului de la ora 9: concurs de înot pentru copii dotat cu „Cupa 1 Iunie”.

POLO: Bazinul Dinamo de la ora 11: Rapid Buc. — Politehnica Cluj, Steaua — Crișul Oradea și Dinamo — Veitola Cluj (meciuri în cadrul campionatului republican).

TIR: Poligonul Tunari, de la ora 8.30: concurs internațional de talere aruncate din șant.

Astăzi este ultima zi cînd mai puteți completa și depune biletințele pentru concursul PRONOSPORT nr. 22 de mîine duminică 29 mai 1966.

Dăm mai jos programul concursului PRONOSPORT nr. 23 de duminică 5 iunie a.c. spre a fi cunoscut din vreme de către participanți:

- I. Steaua—Rapid
- II. U.T.A.—Petrolul
- III. Dinamo București—Șt. Craiova
- IV. Universitatea Cluj — Farul
- V. Siderurg. Galați—Crișul Oradea
- VI. Steagul roșu—C.S.M.S. Iași
- VII. Dinamo Pitești—Polit. Timișoara
- VIII. Met. Tîrgoviște—C.F.R. Pașcani
- IX. C.S.M. Reșița—Jiul Petrița
- X. Minerul Lupeni—Vagonul Arad
- XI. Ungaria—Elveția
- XII. Modena—Livorno
- XIII. Pisa—Veneția

● Aseară a plecat din Gara de Nord al treilea grup de premiați LOTO—PRONOSPORT care au obținut excursii în R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă și R.P. Ungară.

LOTO

La tragerea Loto din 27 mai 1966 au fost extrase din urnă următoarele numere:

40, 19, 29, 65, 42, 35, 67, 38, 88, 48

Premii suplimentare: 6, 81, 59.
Fond de premii: 907.802 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 3 iunie a.c. la București.

Din cauza volumului mare de premii de la concursul Pronosport nr. 21 din 22 mai, rezultatele omologării vor fi comunicate în numărul viitor.

Tragerea pentru premiul excepțional de la acest concurs va avea loc astă-seară în Calea Victoriei nr. 9.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

NATAȚIE

4 săritori români concurează în U.R.S.S.

Astăzi și mâine — „Cupa 1 Iunie” la inot

Cei mai buni săritori de la trambulină din țară au părăsit Capitala plecând la Murmansk, unde vor lua parte astăzi și mâine la un mare concurs internațional. Au făcut deplasarea I. Ganea, P. Decuseară, Gh. Ungureanu și D. Popoia, însoțiți de antrenorul N. Hatzak.

● Bazinul de 50 m de la strandul Tineretului va găzdui astăzi și mâine primul concurs de inot în aer liber al anului. Întrecerile, în organizarea comisiei orașenești de specialitate, sînt dotate cu „Cupa 1 Iunie” și ele vor angrena pe cei mai buni copii ai secțiilor frunțate din Capitală. Probele încep astăzi de la ora 18.30 și mâine dimineață de la ora 9.

● Mîine, campionatul republican de polo oferă, în sfîrșit, iubitorilor acestui sport o etapă completă. Din cele cinci partide programate, trei vor avea loc la bazinul Dinamo din Capitală, unde vom putea urmări în afara echipelor Dinamo și Steaua și alte echipe frunțate ale acestei întreceri (Crișul Oradea, Rapid, Politehnica Cluj). Ele se vor întrece de la ora 11 după următorul program: Rapid — Politehnica Cluj, Steaua — Crișul Oradea și Dinamo — Voința Cluj. La Arad, I.C.A. va juca cu Mureșul Tg. Mureș, iar la Timișoara, Ind. linei cu Progresul București.

Finale pasionante în campionatele republicane de mare fond la caiac-canoe

(Urmare din pag. 1)

barca era cu 300 grame sub greutatea regulamentară. Programul de dimineață a cuprins și proba de caiac 4 desfășurată pe aceeași distanță și care, ca întotdeauna, a fost așteptată cu maximum de interes. După ce la primul tur echipajul dinamovist (cu D. Ivanov) era cu 2 secunde în urma ceții al clubului Steaua (N. Artimov) el a reușit să-și creeze un avantaj pe parcursul celorlalte ture, cîștigînd una din cele mai spectaculoase probe ale finalei.

Clasament: K4 — 20 000 m: 1. D. Ivanov, A. Calenic, M. Turcaș, A. Vorobiov (Dinamo) 68:46,3 — campioni republicani pe 1966; 2. N. Artimov, N. Terente, M. Ilievici, M. Ivanov (Steaua) 69:05,6; 3. A. Scurca, H. Ivanov, I. Eremia, P. Ţoncu (Steaua) 69:50,1; 4. Covaliov, Miliția, Mitrea, Frumuseanu (Dinamo) 71:54,3; 5. Verba, Tomuș, Marinescu, Reva (Steaua) 73:17,7; 6. Mușat, Orög, Veronian, Neleapcă (Olimpia) 76:57,3.

Din păcate, după-amiază, timpul s-a schimbat brusc și o adevărată furtună a făcut să se amine cu o oră începerea concursului. Din această cauză s-a disputat numai proba de caiac simplu (20 000 m) dar și aceasta pe ploaie.

Clasament: 1. ȘTEFAN POCORA (Steaua) 84:36,6 — CAMPION REPUBLICAN pe anul 1966, 2. C. Zaharenco (Dinamo) 88:37,5, 3. V. Timofan (Dinamo) 91:12,3, 4. C. Feher (Steaua) 91:20,0, 5. L. Roșca (Dinamo) 92:34,4, 6. M. Ioniță (Dinamo) 93:56,7.

Campionatele continuă astăzi, de la ora 8,30, cu probele de caiac dublu și simplu fete (5 000 m), canoe simplu și dublu (20 000 m).

ȘTAFETA...

(Urmare din pag. 1)

C. Petrescu (locul doi în campionatul republican școlar), sau pe cei mai buni atleți ai liceului cu aceeași dragoste cu care le-a vorbit în clasă despre Creangă, Eminescu sau Coșbuc; pentru că, în sfîrșit, la finele acestei emoționante manifestații, cei dintr-o XI-a au predat într-un cadru festiv celor cu care se întrecuseră puțin mai înainte pe terenurile de sport ȘTAFETA viitoarelor victorii sportive. Obligația rămîne acum talentatului Costel Petrescu sau colegului său de „sală” I. Bădulescu, voleibalistelor Venera Zaharescu și Marcela Costea, ca și tuturor celorlalți handbaliști, atleți sau baschetbaliști frunțași din liceu.

ATLETISM

Mai multă atenție organizării etapei raionale

În aceste zile se desfășoară în întreaga țară întrecerile etapei raionale a campionatelor republicane individuale ale seniorilor și juniorilor. După această etapă cei mai buni concurenți vor evolua la faza regională (4—5 iunie seniorii; 11—12 iunie juniorii) și apoi la finale. Datele întrecerilor finale, la care participarea se va face pe bază de standard, au fost stabilite astfel: Cluj, 5—7 august seniorii; Brașov 28—29 iunie juniorii de cat. a II-a și, tot la Brașov, 2—3 iulie juniorii de cat. I.

Data fiind importanța etapei raionale care reprezintă, de fapt, faza de masă a acestor campionate, este de dorit ca organizatorii să pregătească cu atenție stadioanele, să se îngrijească din timp de procurarea materialelor de concurs, de asigurarea arbitrilor necesari etc.

Aceste concursuri reprezintă și un bun prilej pentru o ofensivă susținută de corectare a recordurilor raionale și regionale și, de ce nu, chiar republicane.

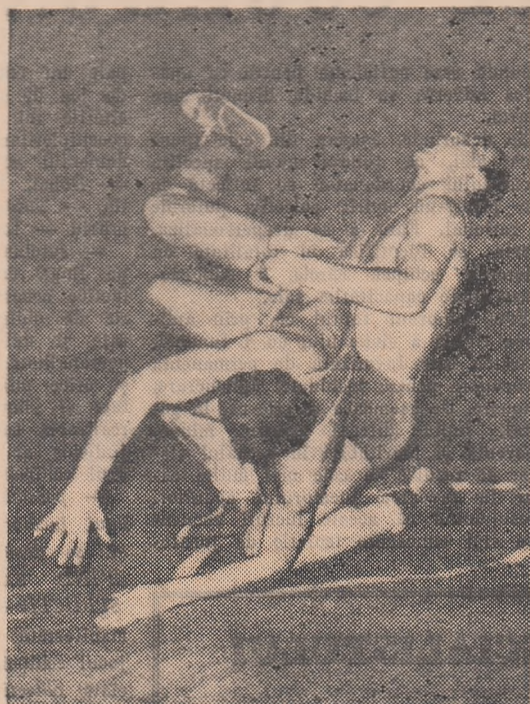
Din relatările primite de la corespondenții noștri, am constatat că în cele câteva raioane care au organizat de acum etapa respectivă participarea nu s-a ridicat, în toate cazurile, la nivelul posibilităților, mai ales în ceea ce-i privește pe juniori, că organizarea n-a fost pretutindeni la înălțime. Dintr-o greșită „înțelegere” a regulamentului competițiilor respective, mai multe comisii raionale au organizat simultan întreceri pentru juniori, și seniori, în loc să fi programat două concursuri separate, dînd astfel posibilitatea unor concurenți să participe de două ori și să realizeze (eventual) standardurile care se cer pentru finalele campionatelor.

LUPTĂ

UN ÎNSEMNAT PROGRES CALITATIV ÎN ÎNTREGERILE CAMPIONATELOR REPUBLICANE DE JUNIORI LA „LIBERE”

La Reșița a avut loc finala din acest an a campionatelor republicane individuale de lupte libere-juniori. Spre deosebire de edițiile anterioare, la recentele întreceri au participat tineri din toate regiunile țării, ceea ce constituie desigur un succes. Cea mai importantă concluzie prilejuită de desfășurarea competiției e faptul că aceste campionate au însemnat un serios salt calitativ.

Mai înții trebuie subliniat nivelul tehnic al acestor întreceri. La Reșița, marea majoritate a tinerilor luptători au demonstrat că sînt posesorii unui prețios bagaj de cunoștințe tehnice. Pînă în acest an tinerii care stăpîneau bine cîteva procedee tehnice, indiferent dacă erau de „greco-romane” sau de „libere”, reușeau să intre în posesia titlurilor de campioni. De această dată au avut însă acces spre finale numai acei juniori care au întreprins în exclusivitate procedeele de lupte libere. Cei 10 campioni, ca și ceilalți, clasați pe locurile 2 și 3, și încă mulți alții au folosit game variate de procedee tehnice, foarte multe încheindu-se prin tuș. La aceasta a contribuit și măsura luată de federație, prin care s-a interzis juniorilor să participe la ambele stiluri, determinîndu-i astfel să se specializeze la unul singur. Într-adevăr, cei mai buni dintre juniori, deși nu pot fi încă apreciați ca specialiști

Unul din numeroasele procedee tehnice folosite la finale: reburul la o coapsă. În fotografia noastră M. Popescu (A.S.M.T. Lugoj, cat. 65 kg), execută un astfel de procedeu

în toată accepțiunea cuvîntului, au lăsat o bună impresie. „Un concurs de juniori atît de tehnic, n-am văzut de cînd fac eu lupte” — spunea după finale antrenorul tinerilor dinamoviști bucureșteni, AL. RUJÎ.

Dirigența tinerilor luptători, dorința fiecăruia de a obține victoria, disciplina arătată în tot timpul competiției sînt alți factori care au contribuit la succesul general al campionatelor de juniori.

HANDBAL

Înainte ultimei etape se cunosc doar campionii. În rest...

(Urmare din pag. 1)

trou echipe, toate cu 18 puncte (în ordinea clasamentului): C.S.M.S. Iași, Cauciucul Oraș Gh. Gheorghiu-Dej,

Știința Petroșeni și Metalul Copșa Mică. Dintre ele Cauciucul și Știința Petroșeni se întîlnesc în meci direct, C.S.M.S. joacă acasă cu Timișul Lugoj, iar Metalul Copșa Mică, tot acasă, dar cu Rapid București, formație care, dacă ar obține victoria s-ar mai putea salva de la retrogradare.

În întrecerea echipelor feminine (seria I) ultima etapă este decisivă tot în lupta pentru evitarea retrogradării. La fel ca la băieți, două echipe, C.S.M. Sibiu și Rulmentul Brașov, se „zbat” să evite locul 9, ambele jucînd pe teren propriu cu Rapid București și, respectiv, Liceul nr. 4 Timișoara. În seria a II-a, un duel pasionant pentru ocuparea locului secund: Știința Galați (loc III, 23 p) — Progresul București (loc II, 25 p). Bucureștencele au avantajul unui golaveaz superior (+34 față de +26). Așa că, abia mîine vom ști cine promovează în seria I alături de Voința Sighișoara, care cu 29 p nu mai poate pierde locul I.

RUGBI

Mîine, la Praga, întîlnirea Cehoslovacia — România

Al doilea meci în cadrul „Cupei națiunilor”

Mîine după-amiază, pe stadionul Dynamo Kobylisy din Praga, echipa reprezentativă a țării noastre întîlnește selecționata Cehoslovaciei. Este al doilea meci pe care rugbiștii români îl susțin în cadrul „Cupei națiunilor”, importantă competiție europeană rezervată echipelor naționale.

De-a lungul anilor, întîlnirile dintre echipele țării noastre și Cehoslovaciei s-au desfășurat sub semnul superiorității reprezentanților noștri, deseori rezultatul fiind totuși foarte strîns. În ultima vreme gazdele meciului de duminică au făcut remarcabile progrese. A fost deci necesară o pregătire foarte atentă, de loc tributară unei senzații de superioritate. Antrenorii naționali români, prof. Alexandru Teofilovici și ing. Viorel Moraru, au acordat toată atenția acestei confruntări.

Pe lîngă considerentele legate de miza meciului și de avantajul incontestabil al terenului propriu, mai trebuie avut în vedere că acum trei săp-

tămîni echipa Cehoslovaciei, a reușit să joace deseori de la egal la egal cu cîștigătoarea trofeului, Franța, conducînd chiar cu 3—0 pînă în min. 21. Așa stînd lucrurile, pregătirea atentă, minuțioasă și alcătuirea unei formații cît mai puternice s-au dovedit justificate. Iată, de altfel, formația care ne va reprezenta la Praga: fundaș: Dăciulescu; aripi: Țibuleac, Ciobănel; centri: Dragomirescu, Irimescu; mijlocăș la deschidere: Giugiu; mijlocăș la grămadă: Stănescu; linia a III-a: Zlătoianu, Demian, M. Rusu; linia a II-a: Țuțuianu, Rădulescu; linia I stîlpi: Ionescu, Dinu; linia I trăgător: Iordăchescu.

Formația noastră, în care se îmbină elanul tineresc al unor jucători cu experiență internațională a altora, are deci posibilitatea de a învinge, demonstrînd valoarea de rugbiului românesc.

CICLISM

„Cupa F.R.C.” la velodrom

Velodromul Dinamo din Capitală va găzdui, azi după-amiază, începînd de la ora 16, competiția ciclistă dotată cu „Cupa F.R.C.”. La startul probelor se vor prezenta cei mai buni pistarzi seniori și juniori. Din lista înscrierilor am reținut numele unor cunoscuți alergători printre care: Popovici, Popescu, Bărbulescu, D. Dumitrescu, Moiceanu, Zanon și Cosma (Dinamo), Burlacu, Soare, Voloșin, Duță, Stoica, Neagoe și M. Virgil (Steaua), Mărgărit și Rădulescu (Olimpia), Constantinescu (Voința) și alții de la S.S.E. și Centrul de antrenament al C.P.B.

Cupa se va desfășura după sistemul Omnium (cursă de viteză, 500 m cu start de pe loc, cursa cu adițiune de puncte — 51 de ture cu sprint la fiecare 3 ture). De asemeni se vor alerga cursă rezervate juniorilor de categoria I și a II-a (proba de eliminare și „cursa italiană”).

Săptămîna viitoare pe ecrane

O producție a studiourilor din R. P. Polonă

regia: JERZY HOFFMAN, EDWARD SKÓZEWSKI

Film distins cu medalia de argint — Moscova 1965

Din lumea ringului

● După frumoasa victorie pe care a reținut-o în finala campionatului republican de box la categoria cocoș asupra lui Puiu Nicolae, Giju a primit o triplă răsplată: tricoul de campion, centura și... sărutul

Cassius Clay n-a „văzut” decât un singur învingător în meciul cu Cooper. Bineînțeles, pe... Clay. „Mă poate bate cineva?” a spus el. Întrebați-l pe Liston ce ar prefera: să fie lansat cu parașuta într-o junglă, neavând

mijlocie, întreține o familie de... 13 persoane. Referindu-se la acest lucru el a spus: „Cind ai de hrănit o astfel de familie, zău dacă sint multe două titluri de campion mondial! Așa că mă voi strădui să le păstrez pe amândouă...”

● Vreți să știți în ce constă, în majoritatea cazurilor, „miciu dejun” al lui Sonny Liston? Notați: două pahare cu suc de portocale, 6 ouă cu suncă, o jumătate de kilogram de mușchi de vacă și un kilogram de fructe!

soției sale, jucătoarea de tenis de masă Letitia Man-Giju. Privind cu atenție fotografia, ne întrebăm — în glumă, desigur — ce s-ar fi întâmplat dacă Giju pierdea la Puiu...

● Deși n-a mai fost atât de... precis în pronosticuri ca de obicei,

altă armă decât o praștie, sau să se întrecă din nou în ring cu mine? Vă asigur că va alege prima alternativă!”

● Emile Griffith, care a adăugat la centura sa de campion mondial la categoria semimijlocie și pe aceea de la categoria

VARIETĂȚI

EFECTELE... CELEBRITAȚII

mult de 15 zile ca să revină la... 2 metri!

GLORIA NU VINE BĂTIND DIN PALME

Atletul francez Jacques Madubost a ridicat recordul țării sale la săritura în înălțime la 2,14 m. O performanță cu atât mai remarcabilă, cu cât a fost obținută la început de sezon, ea având astfel toate șansele să fie îmbunătățită.

Acest record n-a trecut neobservat. Dimpotrivă, Madubost este obiectul a numeroase interviuri, reportaje filmate și... recepții.

Andre Daniel, antrenorul lui, s-a luat cu mâinile de cap.

— La un astfel de... regim, eu nu-i dau mai

Tineretul asaltează virful piramidei în mai toate sporturile. La natație, fetițe de 12 ani devin recordmane mondiale. La atletism, tineri de 17—18 ani se numără printre fruntașii acestui sport. Unii dintre cei care n-au stabilit nici un record pînă la 20 de ani se socotesc... bătrini și abandonează activitatea competițională. Greșesc însă, mai ales dacă e vorba de atletism și de alergări pe distanțe lungi, unde succesul nu vine altfel de repede, dar nici... „bătrînețea”.

Iată câteva exemple în legătură cu virsta la care și-au început activitatea unii atleti și aceea la care au stabilit primul record mondial:

Paavo Nurmi: 17—24;
Ville Ritola: 23—28;
Vladimir Kut: 22—27;
Piotr Bolotnikov: 22—30;
Ron Clarke: 17—26;
Kiphoge Keino: 22—25.

Deci, muncă și... răbdare!

Știați că...

...tenismanul Ilie Năstase n-are încă 20 de ani? El împlinește această vîrstă la 19 iulie. Năstase are 1,82 m înălțime și cântărește 73 kg.

...în Moguera — o mică localitate din Spania — electii silitori primesc ca premiu... bilete de fotbal? Un prim rezultat s-a și văzut: frecvența electorilor la cursuri a crescut cu 30 la sută.

...și de clarștii din 7 de țări au cerut acreditarea la competițiile europene de atletism ce se vor desfășura în luna august la Budapesta? Dintre aceștia, 275 reprezintă presa scrisă, 31 radio și 23 televiziune. R. F. Germania (55 de clarștii), Franța (28), U.R.S.S. (25), Finlanda

(35), Marea Britanie (32) sînt țările care au solicitat cele mai multe locuri pentru presă.

...Jacques Brugnon, unul din cei... 4 „mușchetari” care au ridicat în urmă cu ani fotbalul francez pe cele mai înalte culmi, are acum... 71 de ani? Urmează Jean Borotra — cu 68 de ani, Henri Cochet — cu 65 de ani și René Lacoste — cu 62 de ani.

...întîlnind într-un meci de fotbal echipa de... baschet Simmenthal, Internațională a câștigat partida cu 18—2? Revanșa va avea loc la... baschet, un gol la fotbal echivalînd cu 5 puncte la baschet. Deci meciul va începe la scorul de 90—18 pentru Internațională.

Ca să vedeți ghinion!...

Am stat de vorbă cu cei din imaginea de față. Foarte amabili, foarte feniți! Plecau pe itinerariul Praga — Berlin — Leipzig — Dresda — Budapesta — București. Excursie de 12 zile. Prin O.N.T. De fapt, mai mult prin... Loto-Pronosport!

— Cit v-a costat această frumoasă drumejie? — întreb.

— Pe mine, doi lei! — răspunde pensionarul Ion Cristescu din București.

Desigur, am găsit printre cei 77 de excursioniști și oameni care au deschis punca mai...

lorq. Bunăoară, soții Iulius și Bianca Popelovici din Piatra Neamț, ciștigaseră la „Loto” această excursie cu terribila sumă de... 20 lei!

— Dumneavoastră aveți impresia că respectiva plimbare costă o nimică toată, nu? — mă întrebă statisticianul Constantin Popa.

— Așa credeam... — la înmulțiri însă trei bilete a cite patru lei fiecare! Că eu oțita am jucat!

— Aveți dreptate. Sint 12 lei!...

— Vedeti?... Și, proba-

bii că ne considerați cei mai norocoși ciștigători „Loto” — „Sportexpres”? — Cit de cit.

— Înseamnă că n-ați auzit de tînrul din Pittești care săptămîna trecută a „scos” din „Loz in plic” două autoturisme L...

— Și dumneavoastră doar o... biată excursie Praga — Berlin... Ca să vedeți ghinion!...

V. TOFAN

SCURTISIME

Tînăra Alina Popescu, în vîrstă de 16 ani, a obținut un rezultat de 5,45 metri la săritura în lungime. Li urăm ca pe viitor să sară mereu... peste această performanță. Nu de alta, dar la anii ei, trebuie... să crească!

Voleibaliștii de la Viitorul Bacău au promovat în seria I a categoriei A. Sintem curioși să vedem la toamnă cum a-

bilitat pe bărbați: Dinamo București a cucerit de 5 ori campionatul țării la fotbal și nu de 7 ori cum încearcă să vă convingă soția dv.

D. NEGREA, COMUNA LIPOVA. — Să ascultăm două „melodii”!

Politehnica Timișoara (cătore categoria A): „Să nu ne despărțim”. Petrolul (cătore Rapid): „Visează! Frumoasă-i vîsarea!”

LUDOVIC SZÖKE, CLUJ. — Vreți să știți dacă orașul Cluj a avut concomitent două echipe de fotbal în categoria A? A avut și trei: în ediția 1947—1948 (Universita-

tea, C.F.R. și Dermata). A existat însă și o ediție în care n-a avut nici una: 1958—1959. Universitatea Cluj a jucat atunci în categoria B.

ION MESZARCS, TIMIȘOARA. — Nu există... pericolul (pentru organizatori!) ca Brazilia și Anglia să se întilnească în sferturile de finale ale campionatului mondial de fotbal și astfel una din ele să iasă din cursă atit de repede. În semifinale este însă posibilă o astfel de întilnire. Problema este în funcție de locurile — I sau II — pe care le vor ocupa în grupe, după desfășurarea optimilor, cele două țări.

SERBAN ADRIAN, COMUNA SPANTOV. — Cu toate că sîrteți un suportor al Petrolului — să vă cred? — ați dori ca Rapidul să ciștige Cupa. Și aceasta, mai ales pentru susținătorii echipei care au însoțit-o la Craiova, la Pittești și în alte orașe, pe ploaie și pe vînt, și au avut atîtea decepții. Ce facem cu suporterii celorlalte echipe? Lor nu le decernăm nici o... cupă? Zău, că o merită și ei!

ION POȘTAȘUL

Ilustrații: N. CLAUDIU

PSEUDO—POȘTA REDACȚIEI (FOTBAL)

SUPERSTITIOS—ORADEA. Aveți dreptate. Locul 13 nu aduce noroc!

ORLANDO PAVLOVICI, 10 luni, BUCUREȘTI. — Nu, pușor: rezultatul cu Vasco da Gama nu conținează în clasament.

N. LĂMURITU — GALAȚI. — „Dacă o echipă bate în deplasare pe ocupanta locului doi, iar după 90 de minute de meci de Cupă este egală lideului, e bine, acea echipă merită ultimul loc în clasament?”... Nu, nu merită. Totuși soluția n-ar fi decît una: să se desființeze... ultimul loc!

INIMOS, 42 ani, TIMIȘOARA. — E greu să vă răspundem. Statul nostru este ca pentru următoarele 4 săptămîni să vă izoleze într-un vîrf de munte. Dar fără tranzistor...

NICUȘOR, 8 ANI — „Ce deosebire este între un cosmonaut și un arbitru?...? Deosebiri sint multe. Există însă și o asemănare: atît cosmonautul, cît și unii arbitri sint... în aer!”

SUPPORTER, ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE, BUCUREȘTI. — Nu. Echipa Internațională n-a fost niciodată întrecută pe teren propriu de către UTA...

NELU MARIAN — Iași —

De la Montevideo la Londra...

I. Montevideo

Introducerea profesionismului în țările Europei Centrale, în anul 1926, a făcut ca aceste țări să nu participe la J.O. de la Amsterdam din 1928, lipsind astfel turneul de fotbal, care constituia un adevărat campionat mondial, de aportul celor mai buni jucători de pe continentul european.

În această situație, conducătorii F.I.F.A. și-au dat seama că turneul olimpic, redus la confruntarea dintre țările rămase amatoare și la echipele amatoare ale țărilor profesioniste, își pierde specificul de campionat mondial pe care îl păstrau toate celelalte sporturi din programul olimpic. Ca urmare, la Congresul F.I.F.A. de la Amsterdam (26 mai 1928) a fost adoptată propunerea președintelui Jules Rimet de a se organiza în afara Jocurilor Olimpice, o competiție mondială care să permită participarea tuturor țărilor cu echipele lor cele mai bune, indiferent de calitatea amatoare sau profesionistă a jucătorilor.

...Așa a luat naștere campionatul mondial de fotbal. Prima ediție s-a desfășurat în Uruguay, cu participarea doar a 4 țări din Europa: Franța, Belgia, Iu-

goslavia și România. Plecarea fotbalistilor noștri n-a fost de loc o problemă simplă. Nu existau bani pentru deplasarea lor! După ce a călătorit „pe credit” pînă la Genova, portul de imbarcare, n-a lipsit mult ca echipa noastră națională să rămînă acolo, intrucît la agenția maritimă nu venise nici o dispoziție din Uruguay, iar noi n-aveam bani să avansăm pentru biletele de vapor, bani care urmau să

guay și... Statele Unite, au înregistrat fiecare cite o mare surpriză: Franța a pierdut la Chile (0—1), Brazilia la Iugoslavia (1—2), Belgia la Statele Unite (0—3) și Peru la România (1—3).

Jocul România — Peru a constituit o frumoasă și neașteptată (pentru sud-americieni) victorie a echipei noastre, dar prețul cu care a dobindit-o a fost foarte mare: de pe urma jocului dur al derulienilor,

Pagini din istoria campionatelor mondiale de fotbal

ne fie restituiti apoi la sosirea la Montevideo.

La acest prim campionat mondial s-au prezentat 13 echipe, care au fost împărțite în 4 serii: I. Argentina, Chile, Franța și Mexic; II. Brazilia, Bolivia și Iugoslavia; III. Uruguay, Peru și România; IV. Statele Unite, Paraguay și Belgia. Cum se vede, lipseau: Anglia, Italia, Ungaria etc.

Seriile, ciștigate de Argentina, Iugoslavia, Uru-

guay și... Statele Unite, au înregistrat fiecare cite o mare surpriză: Franța a pierdut la Chile (0—1), Brazilia la Iugoslavia (1—2), Belgia la Statele Unite (0—3) și Peru la România (1—3). Jocul România — Peru a constituit o frumoasă și neașteptată (pentru sud-americieni) victorie a echipei noastre, dar prețul cu care a dobindit-o a fost foarte mare: de pe urma jocului dur al derulienilor,

rată... Viitorul. Sperăm să fie... mai mult ca perfect!

Cel de-al doilea gol al fotbalistilor de la Universitatea Cluj marcat Rapidului s-a datorat portarului Răducanu. Vind să intervină spectaculos, el a scăpat balonul din brațe. Deci, în loc să culcegă aplauze, a cules... mingea din plasă!

100.000 de spectatori au încurajat vocal și cu toate... instrumentele imaginabile de scos sunete formamă „celestă” care, în caz de rezultat egal, era eliminată din competiție, deoarece Uruguay-ul bătuse Peru numai cu 1—0. Această catastrofă posibilă a fost înlăturată cu concursul arbitruului brazilian Almeida Rego, care a acordat în min. 7 un gol din ofsaid gazdelor, anulîndu-ne în schimb nouă.

În minutul 20, golul egalizator perfect valabil. Fotbaliștii noștri și-au pierdut apoi capul, astfel că am fost învinși cu 4—0.

Uruguay-ul s-a calificat astfel în semifinale, unde a învins cu 6—1. Cu același scor s-a încheiat și cealaltă semifinală, în care Argentina s-a întilnit cu Statele Unite.

Intr-o finală de un înalt nivel tehnic, URUGUAY a învins Argentina cu 4—2, devenind prima țară campioană mondială la fotbal.

LUCIAN COSTIN

VĂ PREZENTĂM FINALISTELE C. M. DE FOTBAL

Grupa B: R. F. GERMANĂ, ELVEȚIA, ARGENTINA, SPANIA

Grupa B a optimizilor de finală este alcătuită din formații cu valori și stiluri de joc diferite: R.F. Germană (o echipă omogenă, solidă, având și câteva individualități cu reputație), Argentina (un „11” valoros prin talentul și fantezia creatoare a jucătorilor luați individual, dar nu și ca echipă), Spania (o formație tânără care vrea mai mult decât predecesorii să prezintă la C.M. din Chile 1962) și Elveția (care consideră că însăși calificarea între primii 16 constituie o performanță).

ADVERSARI NOȘTRI DE LA 1 Iunie

În meci amical, la 1 iunie la Ludwingshafen, echipa României va întâlni pe una din favoritele grupei B a turneului final: reprezentativa R.F. Germană. Viitorii noștri adversari se prezintă cu o „carte de vizită” apreciată pe plan internațional. În ultimii 12 ani reprezentativa R.F. Germană s-a calificat în toate turneele finale ale C.M., iar în 1954 a devenit chiar campioană a lumii. De asemenea, echipele de club au jucat de-a lungul anilor un rol important în competițiile europene. Recent, Borussia Dortmund a câștigat „Cupa Cupelor” într-o finală cu Campionna Angliei, F. C. Liverpool, desfășurată pe teren britanic. Și ultimele confruntări amicale ale viitorilor noștri adversari au fost edificatoare nu numai pentru antrenorul Helmuth Schön, ci și pentru specialiștii de peste hotare: 4-0 cu Irlanda, 2-0 cu Irlanda de Nord, 4-2 cu Olanda, 0-1 cu Analia în deplasare și 1-0 pe teren propriu cu selecționata Budapestei.

De o bună vreme, Helmuth Schön este foarte ocupat. Rareori poate fi găsit la locuința sa din Wiesbaden. Motivul este lesne de înțeles. El este vesnic în deplasare, fiind cu echipa reprezentativă, fiind la München, Dortmund sau Hamburg, pentru a vedea cum se comportă în campionat (care se încheie astăzi) jucătorii săi de bază. Care sînt aceștia? În primul rînd înaintașii Uwe Seeler (S.V. Hamburg), Emmerich și Heid (ambii de la Borussia) și fundașul central Weber (F.C. Köln). Dintre ei, Emmerich este la ora actuală mai bun și mai eficient decât Uwe Seeler, care nu s-a revenit complet după accidentele avute. Urmasul lui Heid — cum este denumit masivul extrem din Dortmund — Emmerich, este golgeterul campionatului R.F. Germană și al „Cupai Cupelor”. În ceea ce-l privește pe Heid, acesta s-a dovedit un mare creator. În echipa R.F.G. sînt și

alți jucători de certă clasă internațională care activează actualmente în campionatul italian: Brucelli de la Brescia, Haller, impetuosul înaintaș de la Bologna și Schnellinger, omul de bază al apărării lui Milan.

LACĂȚUL NU A RUGINIT...

Cu ani în urmă, „despre lacățul elvețian” (sistem de joc ermetic în apărare, inițiat de Karl Rappan) s-a vorbit mult. Elveția a fost recunoscută ca o formație cu o apărare greu de străpuns. Elvețienii n-au renunțat nici azi la acest sistem, mai cu seamă de cînd „betonul” este la modă. Și, ca dovadă, în preliminariile C.M. ei n-au primit decât... 3 goluri. După cum se vede, „lacățul elvețian” nu a ruginit încă!

Viitorii adversari ai României în primul campionat al Europei au o veche tradiție fotbalistică. Ei s-au calificat în finala turneului olimpic în 1934, au pierdut cu 2-3 în sferturile de finală ale C.M. din 1934 cu Cehoslovacia, la C.M. din 1950, au făcut meci nul — 2-2 — cu Brazilia care s-a calificat apoi în finală, iar în 1954 au eliminat Italia în optimi de finală. Totuși, trebuie spus că acum Elveția a obținut un nesperat loc printre cele 16 participante în turneul final. Aceasta o recunoaște chiar elvețienii.

Antrenorul italian Alfredo Foni — care pregătește actualmente echipa Elveției — se declară mulțumit de portarul Elsener, fundașii Groberty, Schneitter și înaintașul Toni Allemann (care activează în echipa vest-germană F. C. Nürnberg). Elsener este decanul de vîrstă și recordman ca internațional (32 de ani, de 31 de ori selecționat în echipa Elveției). Schneitter, pentru înălțimea sa este socotit un „Goliat” al reprezentativei (1,87 m), iar Groberty se mîndrește cu faptul că din 1957 n-a absentat niciodată din națională. Totuși — în ciuda acestor recomandări — „li dottore” Foni este foarte realist cînd afirmă că „indiferent de rezultate în Anglia, elvețienii vor avea numai de învățat”.

CRIZĂ LA ARGENTINIENI...

Cu toate că Argentina este considerată patria fotbalului sud-american și totodată cea mai mare „producătoare” de jucători de clasă (ca să nu amintim decât de Di Stefano, Sivori, Angelillo) pe plan mondial și, în special, în „Cupa Jules Rimet” reprezentativa acestei țări nu a făcut mare lucru în ultimii ani. Explicația poate fi aceea a disensiunilor „tradiționale” care există aici între cluburi și federație. Marile cluburi (în numărul și nu și de jucători) pe mîna altor antrenori, sau să-l lase să lipsească un timp mai îndelungat de acasă.

Antrenorii echipei reprezentative nu pot lucra în asemenea condiții și de cele mai multe ori se supără și pleacă. Recent, Osvaldo Zubeldia, despre care ziarurile argentine au scris că va fi omul cel mai potrivit pentru pregătirea echipei Argentinei le-a zis... „la reverdere, domnilor!” Exemplul său a fost

Echipa R. F. Germană (de la stînga): Libuda, Hötiges, Trimhold, Held, Ulsass, Piontek, Emmerich, Lutz, Paul, Bernard, Uwe Seeler

urmat de Daguerre și Cuterva, pentru ca zilele trecute noul antrenor să fie găsit în persoana lui Juan Carlos Lopez. Cît timp? Nu știe nici Lopez.

În orice caz, ca să forțezi O ECHIPA în adevăratul sens al cuvîntului, într-un interval atît de scurt, chiar dacă ai jucători de mare valoare, cum sînt mijlocașul Ratin (Boca Juniors), înaintașii Onega (River Plata), De la Mata (Independiente), fundașul central Albrecht (San Lorenzo), portarul Roma (Boca Juniors) este o sarcină foarte dificilă!

„VOM FI MAI BUNI DECIT ÎN CHILE!”

Cu 4 ani în urmă, echipa Spaniei a venit în Chile cu o adevărată „echipă de aur”. N-au lipsit Di Stefano, Gento, Puskas, Santamaria, Suarez, Peiro, Del Sol! Și totuși, măiestria lor nu s-a arătat suficientă, pentru simplul motiv că ei nu au putut alcătui un „11” omogen. Jose Villalonga a învățat din acest eșec, alcătuiind în consecință o echipă tînără. Pe linia de fund se remarcă doi „uriași”, Olivella și Zocco; la mijlocul terenului „bagheta” o are Suarez, iar în linia de atac se evidențiază Ufarte, un bun realizator. „Sistemul meu preferat este 4-3-3 — spune Villalonga — dar spre deosebire de unele variante ale sale, nouă nu ne place să închidem jocul. Plecăm în Anglia cu deviza că fotbalul se joacă pe goluri!... Altfel nu putem emite pretenții pentru turul următor”.

★ Pentru primele două locuri lupta se va da — probabil — între trei echipe: R.F.G., Spania și Argentina. Dar elvețienii au și ei speranțe. Vorba aceea: „Nu știi de unde sare iepurele...”

ION OCHSENFELD

România — Ungaria 53-51, în turneul de baschet de la Cracovia

CRACOVIA, 27 (prin telefon). În ziua a doua a turneului internațional feminin, reprezentativa României a învins echipa Ungariei cu 53-51 (21-25). Partida a fost extrem de echilibrată, iar rezultatul a fost decis în ultimele secunde de o aruncare din acțiune, în urma unei pătrunderi executate de Dorina Suliman. Ca și celelalte formații participante la turneu, și echipa noastră a încercat diverse teme tactice în atac și în apărare și a utilizat majoritatea jucătoarelor. În general, baschetbalistele noastre au jucat mai bine decît în

partida cu Bulgaria, dar și de astă dată s-a făcut simțită imprecizia în aruncările de la semidistanță, precum și ineficacitatea pivotanților. Au înscris: Racoviță 17, Niculescu 7, Diaconescu 3, Spiridon 7, Ivanovici 2, Dumitrescu 4, Suliman 12, Horvath 1. Alte rezultate: Praga — Polonia B 57-48 (34-23), Bulgaria — Polonia A 61-50 (32-23). În etapa a treia, România înfrînge selecționata orașului Praga.

AUREL PREDESCU
antrenor federal

Concursul internațional de tir de la Leipzig

LEIPZIG 27 (prin telefon). — În localitate se desfășoară o competiție internațională de tir la care participă sportivi din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S. Țara noastră este reprezentată de o serie de trăgători tineri. La proba de armă liberă 60 focuri culcat, Șt. Caban s-a clasat pe locul 8 cu 590 p. (40 de concurenți). Proba a revenit cehoslovacului Hodek cu 594 p. Un alt trăgător român, Gh. Sicorschi, a ocupat locul 20 cu 582 p. La armă standard 60 focuri culoat femei — cîștigată de Kosarova (U.R.S.S.) cu 589 p. — Emilia Popa s-a clasat pe locul 13 cu 573 p. Alte rezultate: 60 f. culcat juniori (armă liberă): 1. Vogler (Cehoslovacia) 595 p. 6. D. Becea 582 p... 13. M. Pavel 577 p... 16. A. Belinschi 574 p. Pistol liber: 1. Arthelt (R.D.G.) 553 p... 22. M. Grosaru 521 p.

A început turneul balcanic de box

BELGRAD, 27 (prin telefon). — În prima zi a turneului balcanic de box trei dintre reprezentanții țării noastre au coborît învinși treptele ringului instalat la Tașmaidan. La categoria muscă C. Ciucă a pierdut la puncte în fața bulgarului Panaiotov. Tot la această categorie Amzici (Iugoslavia) b. p. Jadigar (Turcia). La semiușoară V. Antoniu a pierdut la puncte partida cu bulgarul Pilicev. Vuici (Iugoslavia) b. p. Sevinly (Turcia). Al treilea boxer român care a evoluat vineri

seara, C. Ghiță, a pierdut la puncte în fața bulgarului Radev. Miine (n.r. sîmbătă) de la ora 20,30 vor intra în concurs și ceilalți boxeri români: cat. cocoș Giju — Petrici (Iugoslavia), cat. ușoară Dumitrescu — Kandioglu (Turcia), cat. mijlocie mică Covaci — Canadgi (Turcia), cat. mijlocie Constantinescu — Burnov (Bulgaria). Mariuțan evoluează direct în finală și va boxa cu cîștigătorul meciului dintre Stretenovici (Iugoslavia) — Pandov (Bulgaria).

Surprize în 16-imile de finală la Roland Garros

PARIS, 27 (Agerpres). — Campionatul internațional de tenis al Franței, care se dispută pe terenurile de la Roland Garros, au continuat cu înfrîngerile din cadrul turului trei la simplu masculin (16-imi de finală). Printre rezultate figurează o serie de surprize. Astfel, tînărul tenisman iugoslav Nicola Spear a reușit să-l elimine pe americanul Ritchie cu 6-3, 7-5, 6-0, 6-0. Pietrangeli, cap de serie cu nr. 4 pe tablou, a fost învins de australianul Fletcher în mod categoric: 4-6, 6-0, 6-1, 6-2.

Calificații pentru optimile de finală sînt, în continuare, Gulyas (6-4, 7-5, 3-6, 6-3 cu Koch), Roche (6-2, 3-6, 6-0, 5-7, 6-2 cu Barnes). Stolle (6-1, 6-2, 6-4 cu Mandarino), Graebner (6-4, 5-7, 6-4, 6-4 cu Newcombe), Okker (9-7, 6-1, 6-1 cu Mac Manus).

Tînărul jucător român Ilie Năstase a avut ca adversar pe Cliff Drysdale, unul din cei mai puternici tensimani din lume. După un început bun, în care a cîștigat primul set cu 6-3, Năstase

a cedat la limită următoarele două seturi — 4-6, 4-6 — pierzînd și ultimul cu 2-6.

În competiția de simplu feminin se remarcă prezența în primele 16 calificate a multiplei campioane Maria Bueno, (Brazilia), restabilită după o recentă operație la genunchi.

Știri... Rezultate...

TOKIO. — Selecționatele de tenis de masă ale Japoniei și R.P. Chineze s-au întîlnit recent în orașul Nagoya, în prezența a 10 000 de spectatori. Sportivii chinezi au cîștigat cu 5-0 la masculin și cu 5-1 la feminin.

TORINO. — Continuîndu-și pregătirile pentru campionatul mondial de fotbal, selecționata Ungariei a învins cu scorul de 2-1 (0-1) formația italiană Juventus Torino.

PARIS. — Rezultate din concursul de atletism în noaptea: prîndă — Bliznetov (U.R.S.S.) 4,90 m; 400 m — Bello (Italia) 47,2; 5 000 m — Boguszewicz (Polonia) 13:54,6; 100 m — Bambuck (Franța) 10,5; 200 m — Berger (Franța) 21,3; 100 m.g. — Ottoz (Italia) 13,9; 1 500 m — Wadoux (Franța) 3:43,2; înălțime — Sainte Rose (Franța) 2,09 m.

BELGRAD. — În finala „Cupai Iugoslaviei” la fotbal O.F.K. Beograd a învins formația Dinamo Zagreb cu scorul de 6-2 (4-1).

MOSCOVA. — A 19-a partidă a meciului Petrosian-Spasski, în care șalangerul a jucat cu piesele albe, s-a întrerupt la mutarea 41, într-o poziție complicată.

BELGRAD. Ieri s-au disputat semifinalele turneului de fotbal UEFA, rezervat echipelor de juniori. Iată rezultatele: U.R.S.S. — Iugoslavia 1-0 (1-0), Italia — Spania 1-0 (0-0). Duminică va avea loc finala: U.R.S.S. — Italia.

Concursul internațional de scrimă de la Wrocław

Proba de spadă din cadrul concursului internațional de scrimă de la Wrocław a revenit maghiarului Preda, urmat de compatriotul său Nagy, Smoleakov (U.R.S.S.), Schmidt (Ung.), Nielaba (Pol.) și Dumke (R.D.G.). Dintre trăgătorii români, cel mai bine s-a comportat Moldanschi, eliminat destul de greu, în recalificări, de Nielaba. Tot în recalificări a rămas și Marinescu.

Proba individuală de sabie a dat cîștig de cauză lui Pezsa (Ung.). Pe locurile următoare: Bakonyi (Ung.), Vinokurov (U.R.S.S.), Mezcena (Ung.), Kovacs (Ung.) și Mavlehanov (U.R.S.S.). Concurenții noștri Culcea, Roboși și Budahaziu au ieșit din competiție în turul I din serie, iar Bădescu în turul II.

În proba de spadă-echipe formația țării noastre a ocupat locul 5. În fruntea clasamentului s-au situat spadașinii Ungariei.

Un caz de conștiință

Este cunoscut faptul că în Republica Sud-Africană discriminarea rasială nu ocolește nici viața sportivă. Dimpotrivă, ura guvernatorilor albi împotriva cetățenilor de culoare ia în sport forme dintre cele mai josnice. Pe stadioanele din Pretoria, Johannesburg, Capetown, spectatorii albi sînt totdeauna separați de cei negri, iar întîlnirile „mixte” sînt puse în afara legii. Totodată echipele sportive invitate în R.S.A. nu au dreptul să se în-

treacă decît cu sportivi albi.

În această situație, unele organizații sportive ca International Athletic Club din Marea Britanie au re-

Un răspuns a fost dat corespondentului la Londra al săptămînalului „Jeune Afrique” de John Butler, o mare speranță a britanicilor pentru cam-

NOTE EXTERNE

fuzat să concureze în țara guvernată de Verwoerd. Anul acesta mai mulți atleți britanici au fost invitați personal în R.S.A. Majoritatea lor au declinat invitația. De ce?

pionatele europene de la Budapesta. „Mie, a declarat Butler, invitația sud-africanilor îmi creează un caz de conștiință. Am cerut să-mi fie garantată posibilitatea de a participa la

competiții atît alături de atleți albi cît și de negri. Federația noastră de atletism a trimis cererea mea în Republica Sud-Africană. Nu am primit nici un răspuns. În aceste condiții voi rămîne în Anglia...”

„De problema apartheidului — a ținut să sublinieze în continuare atletul englez — m-am lovit pentru prima oară în cariera mea, anul trecut. Sînt membru al lui „Achilles Club”, compus din atleți de la universitățile Oxford și Cambridge. Am fost invitați să vizităm Africa de Sud... cu condiția ca echipa noastră să fie alcătuită numai din albi. La Cambridge, cel mai bun atlet este

Wendell Mottley, din Trinidad, care a cucerit medalia de argint la Tokio în 1964. Lui îi era astfel interzis să facă parte din echipa lui „Achilles Club” pentru R.S.A. Ce insultă pentru acest om care este prietenul meu! Iată de ce am hotărît cu toții să refuzăm invitația...”

„Pentru turneul din 1966 au fost invitați numai patru atleți: eu, Janet Simpson, Mary Rand și Lynn Davies. Eu am cerut să mi se acorde posibilitatea de a mă întrece cu atleți de culoare. Dacă acceptam să concurez numai contra albilor, mi s-ar fi părut că aprob politica de apartheid!”

I. R.